

Svanučé

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 2

Veljača 2016

First-class postage paid at Rutherford, N.J. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, P.O. Box 402, Rosanna, Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch Bibelstudien- Vereinigung, Postfach 11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn), 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine Street, Richmond Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora, Associazione Studenti Biblici, Via Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom broju uzeti su iz tekući broja časopisa „Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Nasilje S Vatrenim Oružjem - Božji Plan da ga se Zaustavi 2

Međunarodne Biblijske Studije

Pasha 16

Praznik Tjedana 18

Dan Pomirenja 21

Praznik Sjenica 23

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Poruka Za Upamtiti 26

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – FEB 2016

First Issue published December 2013

Printed in USA

Nasilje S Vatrenim Oružjem - Božji Plan da ga se Zaustavi

“I prekovat će oni svoje mačeve u raonike i svoja koplja u srpove:...Nego će svatko sjediti pod svojom smokvom; i nitko ih neće plašiti; jer to rekoše usta GOSPODINA nad vojskama.” Mihej 4:3,4

KAKO SVIJET pokušava zacrtati stazu svog djelovanja u godini koja je nedavno počela, čini to sa strahom i bojazni. Paket neriješenih problema koji je stara godina ostavila na pragu 2016 čini nepoželjan dar. Premda su namjere mnogih jednako tako divljenja vrijedne, čini se da poteškoće današnjice nadilaze sposobnost svjetskih autoriteta da ih riješe. Osim toga, ne postoji način za znati koje će nam dodatne i vjerovatno neočekivane probleme donijeti mjeseci koji su pred nama.

U SAD, jedan od mnogih neriješenih problema iz prošlih godina je taj nasilja s vatrenim oružjem. Iako će se većina složiti da je nasilje vatrenim oružjem glavni problem, vladini čelnici i većina Američkog stanovništva podjeljeni su oko toga kako s tim dalje. To je rezultiralo u obnovljenoj, i žestoko vođenoj, debati oko kontrole

vatrenog oružja. Ironično, ta se rasprava čini gotovo jednako strastvena kao i bilo koji od motiva koji stoje iza zločina koji su počinjeni s vatrenim i drugim oružjem.

NEDAVNO U VIJESTIMA

Dodajući ulje na vatru tekućih argumenata oko kontrole vatrenog oružja, tijekom prvog tjedna nove godine, Predsjednik Barak Obama najavio je nekoliko izvršnih naloga osmišljenih za proširenje rutinskih provjera i stavljanja više ograničenja na prodaju vatrenog oružja pod izvjesnim okolnostima. Glavni cilj Predsjednikovog plana je primjeniti stroža pravila na prodaju od strane ilegalnih trgovaca, poput onih koji prodaju preko interneta i na izložbama oružja. Ta bi nova pravila trebala zahtijevati od prodavača da nabave federalnu dozvolu za prodaju i također da provjere pozadinu svih njihovih kupaca.

Kao što se i očekivalo, protivnici Predsjednikove najave tvrde da takvo djelovanje potkopava Drugi Amandman “pravo za nositi oružje,” otežavajući čestitim građanima da nabave vatreno oružje. Mnogi također tvrde da je to samo još jedna metoda s kojom vlada može povećati svoju kontrolu privatnog života Amerikanaca, i time nadalje ograničiti njihovu slobodu.

Drugi pak tvrde da bi vlada učinila bolje da se usredotoči više na ranije i bolje razotkrivanje, i da poboljša liječenje onih s mentalnim bolestima

koje prouzročuju da oni budu opasni. Ta tvrdnja, koja zasigurno ima svoju valjanost, samo naglašava temeljno pitanje: Da li je problem nasilja s vatrenim oružjem ukorijenjen u karakteru osobe koja čini zločin, ili u oružju koje je korišteno da ga se izvrši?

S jedne strane, pištolj, mač, nož, ili bilo koje drugo oružje objekt je koji je nesposoban ubiti ili osakatiti bilo koga, osim ako nije korišten u tu svrhu od ruke osobe koja s njime rukuje. Jednako tako, jasno je da je jedina svrha proizvodnje bilo koje vrste oružja, pored njegovog mogućeg korištenja u lovu, ubiti ili ozlijediti drugu osobu. Zato, mi ponovno postavljamo pitanje, u čemu leži problem - u oružju, ili kod onoga koji ga koristi?

JEDINO BOŽJOM MUDROŠĆU

Naša namjera nije zauzimati strane u raspravi oko kontrole vatrenog oružja, čak niti da uđemo u taj prostor. Kada gledamo u Sveto Pismo i vidimo Božje vječne namjere, mi shvaćamo da uzaludni pokušaji palog čovjeka da riješi probleme nasilja, ubojstva, rata, i da kontrolira oružje korišteno u tim aktivnostima, neće uspjeti, bez obzira koju stranu u debati netko zauzima. Jedino Božja mudrost i moć mogu riješiti taj i mnoge druge ozbiljne probleme s kojima se suočava današnji od grijeha bolesni i iznemogli svijet.

Gledajući dosadašnje iskustvo čovječanstva na zemlji, jedna činjenica je jasna. Sve i jedan od milijardi koji su ikada živjeli na ovom planetu umrli

su. Također je bez sumnje istina da je velika većina umrla iz drugih razloga a ne zbog napada vatrenim ili drugim oružjem. Mnogi bi naime bili skloni reći da većina ljudi umire “zbog prirodnih razloga.” Premda to vjerovatno zvuči logično s ljudskog stajališta, to nije ono što Sveto Pismo kaže.

UBOJICA

Božja Riječ nas obavještava da je smrt, u svim oblicima, postojala među čovječanstvom zato što su oni bili žrtvama “ubojstva,” kojeg je počinio nitko drugi nego Sotona. Isus je naveo da je đavao bio “ubojica ljudi od početka,” i da “nema istine u njemu...jer je lažljivac, i otac laži.” (Ivan 8:44) Sveto Pismo nadalje potvrđuje da je “Đavao, i Sotona,” jedno te isto što i “ta stara zmija,” koja je planirala ubojstvo naših praroditelja. (Otkr. 20:2)

“Ubojstvo” Adama i Eve nije bilo počinjeno s pištoljem, mačem, ili nekim drugim tjelesnim oružjem. Umjesto toga, kao što je sugerirano u gornjim Isusovim riječima, Sotonino oružje su bili laž i prijevara. Njihovim podmuklim korištenjem protiv naših praroditelja, on ih je uvjerio da nekako budu imali koristi, i da neće umrijeti, prekrše li tu jasnu i jednostavnu Božju zapovijed, i oni su tako uzeli zabranjeni plod. Budući je proces umiranja odmah počeo, Adam i Eva su na koncu podlegli Sotoninom ubilačkom napadu, umrvši i vrativši se “u prah.” (1 Moj. 2:17; 3:19)

Cijela ljudska rasa, svi koji su izišli iz Adamovih bokova, na koncu su umrli. Apostol Pavao navodi stvar jednostavno, “u Adamu svi umiru.” (1 Kor. 15:22) Svi su otišli u grob, bilo zbog ratnog oružja, nasilja vatrenim oružjem, pogibijom od mačeva, ili zbog “prirodnih uzroka” bolesti i pošasti. Svi su iskusili tu veliku ljudsku tragediju zbog jednoga koji je bio “ubojica ljudi od početka.”

ŽRTVAMA OBEĆAN OPORAVAK

Srećom, naš Nebeski Otac pun ljubavi ima neusporedivo veću moć od Sotone. U svoje vrijeme, Bog će uništiti tog ubojicu ljudske rase - “đavla koji je zavodio” čovječanstvo. (Otkr. 20:10) Što je još važnije, God također ima beskrajnu ljubav za svoje ljudsko stvorenje, i napravio je pripremu za čovjekov oporavak od smrti posredstvom otkupne žrtve svog “jedinorođenog Sina.” (Ivan 3:16) Kao rezultat te pripreme otkupnine, Isusovo će se obećanje zasigurno ispuniti, da “dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti njegov glas, i izići će.” (Ivan 5:28,29)

Pod pravednim uređenjem Kristovog zemaljskog kraljevstva, preostali dio Pavlovih riječi koje smo ranije citirali će se ispuniti za one koji “izlaze” iz grobova. Baš kao što su “u Adamu” svi umrli, svi će “u Kristu biti oživljeni,” kroz iskrenu poslušnost Božanskim zakonima koji će tada biti na snazi po cijeloj zemlji. (1 Kor. 15:22)

SMRT TAKOĐER PLAĆA ZA GRIJEH

U ovom je trenutku, važno zapaziti da premda je Sotona bio kriv za korištenje “ubojitog oružja” laži i prijevare u Edenskom Vrtnu, naši su praroditelji također snosili odgovornost. Oni su sagriješili protiv zapovjedi koju im je Bog dao, koja uključuje njegovu izjavu o tome koja će biti kazna za neposlušnost - smrt. Sveto Pismo je na mnogim mjestima jasno po tom pitanju, navodeći, “duša koja griješi, ona će umrijeti,” i “jer plaća za grijeh je smrt.” (Ezek. 18:4; Rim. 6:23)

Iako je svo Adamovo potomstvo palo kao žrtva smrti zbog posljedice Sotoninih djelovanja od prije davnog vremena, oni su također naslijedili grešnu prirodu u koju su naši praroditelji upali kao rezultat neposlušnosti. I tu je opet Božja Riječ jasno navela, kao što je Pavao rekao u knjizi Rimljanima: “Nema pravednoga, ni jednoga.” “Jer svi su sagriješili i lišeni su slave Božje.” “Po jednome je čovjeku grijeh ušao u svijet i po grijehu smrt, tako je smrt prešla na sve ljude, jer svi su sagriješili.” (Rim. 3:10, 23; 5:12)

Dubine u koje je pali čovjek ušao u grijeh uvelike su varirale među pojedincima i grupama tokom vijekova. Mnogi su naime, živjeli, pravednim životima, onoliko koliko su im to mogućnosti dozvoljavale, međutim ni oni nisu bili savršeni. Sjećamo se dvojice Božjih vjernih Starozavjetnih slugu, Mojsija i Davida, koji su

obojica bili uvelike korišteni za ostvarenje Gospodinovih namjera. Ipak, izvještaj Svetog Pisma, jasno navodi da su oni napravili pogreške i da su bili krivi za grijeh. U Novom Zavjetu, Petar i Pavao bili su Kristovi apostoli i ključni instrumenti korišteni za uspostavu Rane Crkve. Međutim, ni oni nisu bili savršeni. Pavao je posvjedočio o svojoj vlastitoj grešnoj prirodi i o posljedičnoj borbi koju je morao svakodnevno voditi, rekavši, “Tako, dakle, ja sam umom služim Božjem zakonu, a tijelom zakonu grijeha.” (Rim. 7:25) Zaista, svi od Božjeg naroda, koji su se kroz sve vjekove borili da žive pravedno nema sumnje dijele Pavlove osjećaje.

Međutim drugi od čovječanstva, pali su dublje u grijeh, i u nekim slučajevima, su poprimili karakteristike koje sam Sotona posjeduje - laganje, obmana, i čak ubojito srce. Takva dubina grijeha koja bi rezultirala da čovjek ubije svog blišnjeg nije došla samo zato što je on otkrio oruđe koje bi moglo biti korišteno kao oružje, i zatim ga odlučio koristiti da počini ubojstvo. Bez obzira na fizička oruđa korištena u takvim odvratnim djelima - bili ti noževi, mačevi, pištolji, bombe, ili čak gole ruke - navjeća su oružja bila te grešne karakteristike srca i uma, koje su nekako uhvatile korijena i prouzročila takve zle postupke.

KAIN - PRVI ZABILJEŽENI SLUČAJ UBOJSTVA

Primjer takve okolnosti može se naći u iskustva Kaina i Abela, koje je zabilježeno u 1 Moj. 4:1-15. To je prvi zabilježeni slučaj ubojstva kojeg je jedan čovjek počinio prema svom bližnjem. Nakon samo površnog čitanja izvještaja iz 1. Mojsijeve, može izgledati da je Kain ubio svog brata Abela u iznenadnom napadu bijesa jednostavno zbog toga što je Bog prihvatio Abelov prinos umjesto njegov. U tom bijesu, on je moguće pronašao nekakvo oruđe koje mu je bilo pri ruci, i gotovo bez razmišljanja počinio nezamisliv čin ubojstva.

Međutim, mi vjerujemo da se mnogo toga više događalo u Kainovom umu i srcu a što je na koncu dovelo da toga da pogubi Abela. U Novom Zavjetu, Apostol Ivan govori o životnoj važnosti bratske ljubavi među Kristovim sljedbenicima. On navodi da se “djeca Božja” i “djeca Đavlova” očituju sa svojim nastojanjem da postupaju pravedno i da ljube svoju braću, ili propustom da to čine. (1 Ivan. 3:10) U tom kontekstu, Ivan potom govori o Kainu, govoreći da djeca Božja ne bi trebala biti “kao Kajin, koji bijaše od onoga zloga i zakla brata svojega. A zbog čega ga zakla? Zato što njegova vlastita djela bijahu zla, a njegova brata pravedna.” (redak 12)

Mi zapažamo redosljed Ivanovih izjava što se tiče Kaina i Abela. On najprije kaže da je Kajin bio “od onoga zloga.” Očito, zbog povećane mjere mentalne izopačenosti i one u srcu, kroz jedno

razdoblje on je preuzeo neke od zlih karakteristika koje su u samom Protivniku. Zatim, Ivan kaže, gajeći već te osobine i razmišljajući sve više i više o njima, Kajin je “zaklao brata svojega.”

Apostol sažima navodeći da su Kajinova “djela bila zla” dok su Abelova bila “pravedna.” Abelova “djela” koja je Bog smatrao pravednima nisu se sastojala samo u prinosu kojeg je prinio “od prvina svoga stada,” niti su ona počela s tim činom. (1 Moj. 4:4) Apostol Pavao pokazuje da je “vjerom,” koja je već bila ustanovljena u Abelovom srcu, on “prinio Bogu bolju žrtvu negoli Kajin,” i sa tim pokazivanjem vjere koja je u njemu bila prethodno razvijena “primio je svjedočanstvo da je pravedan.” (Hebr. 11:4) Zaista, Abelov prihvaćeni prinos nagovještavao je Isusovu žrtvu, o kojoj je Pavao govorio da “govori bolje nego Abelova.” (pogl. 12:24) Da, nije samo taj jedan čin učinio Abela pravednim u Božjim očima, nego umjesto toga srce vjere koje je on razvio kroz jedno određeno vrijeme, i koju je on izvanjski pokazao svojim prinosom.

Kajinova “djela bijahu zla” na sličan način. Zle karakteristike koje su postupno uzele korijena u njegovom srcu, i njegov očigledni nedostatak vjere u Boga, očito su prouzročili da on s vremenom izgubi ljubav prema svom bratu. Vrlo vjerovatno, on je vidio suprotna svojstva vjere i ljubavi očitima u Abelovom karakteru, i rezultirajuće blagoslove koji su izgledali da dolaze na njega. Naskoro je

Kajinov nedostatak ljubavi narastao u mržnju i zavist, vjerovatno do točke gdje je bio iskušán od Sotone da naudi svom bratu. Na koncu je, Božje odbacivanje njegovog prinosa i prihvaćanje Abelovog pružilo odlučujuću motivaciju za Kajina da djeluje. Bog ga je upozorio da “grieh leži pred vratima.” (1 Moj. 4:7) Ipak, Kajinovo otrovano srce nije moglo ustuknuti, i on je napravio najviši čin mržnje prema svom bratu - ubojstvo.

Ništa nije rečeno što se tiče oružja koje je Kajin upotrijebio za ubiti Abela. To je zbog toga što pouka od ključne važnosti ne leži u oruđu koje je upotijebljeno, nego u razvijenom unutarnjem karakteru. To je bilo istina svo vrijeme sve do naših dana. Vanjska vidljiva oruđa za ubojstvo ili druge vrste nasilja bila su mnogih vrsta. Međutim, najvažniji uzrok takvih postupaka vuče porijeklo u zloj prirodi koju je Sotona najprije pokazao, i zatim kroz čovjekovu neposlušnost, u manje ili više grešnim karakternim svojstvima koja su prelazila s jednog naraštaja na drugi.

NEMA OVLAŠTENJA ZA LJUDSKU OSVETU

Nakon što je Kajin ubio Abela, Bog mu je rekao, “Glas krvi brata tvojega sa zemlje mi viče. A sada proklet da si od zemlje...bjegunac ćeš biti i skitalac na zemlji.” (1 Moj. 4:10-12) Kajin je odgovorio, rekavši da je ta kazna bila više nego što on može nositi, i “ubit će me svatko tko me nađe.” (reci 13,14) Tada je Bog dao zanimljivu, ali važnu

izjavu. “I reče mu GOSPODIN: Zbog toga će na onome tko ubije Kajina biti izvršena sedmerostruka osveta. I stavi GOSPODIN znak na Kajina da ga netko, našavši ga, ne ubije.” (redak 15)

Bog je naveo veliku istinu s tim riječima. Kajin je počinio ubojstvo, i trebao je primiti kaznu u skladu sa pravednom voljom Božjom. Međutim, nije bilo ni do koga od čovječanstva da osveti ubijanje Abela tako da ubije Kajina. Kako bi nadalje naglasio tu važnu pouku, Bog je rekao da bilo tko tko bi tako mogao pogubiti Kajina bude primio sedam puta više od kazne koju je on primio. On je čak “stavio znak” na Kajina koji je bio pokazatelj svakome koji bi ga vidio da bi bilo grozno kršenje Božjeg zakona tražiti osvetu protiv njega.

To je načelo navedeno kroz cijelo Sveto Pismo. Ukazujući na Stari Zavjet, Pavao je rekao, “Jer znamo onoga koji je rekao: Osveta je moja, ja ću naplatiti, govori Gospodin.” (Hebr. 10:30; 5 Moj. 32:35) Apostol je također naglasio tu istu stvar Kristovim sljedbenicima, rekavši, “Ljubljeni, ne osvećujte se sami,...jer je pisano: Moja je osveta, ja ću vratiti, govori Gospodin.” (Rim. 12:19)

BOŽJA OSVETA VODI KA OPORAVKU

Iz prethodnog razmatranja, jasno je da Božji plan za oporavak čovječanstva, prethodno spomenut u našoj pouci, mora uključivati i druge pripreme pored koristi koje će čovjek imati od otkupnine,

podizanja mrtvih, i oslobađanja od Sotoninog zlog utjecaja. To su sve važni elementi čovjekove obnove, ali daljnji ključ je nužnost da se čovjekovo srce i karakter promjene iz svoje sadašnje grešne prirode i proizlazećih sklonosti u pravednost - takvu kakvu je Adam imao prije nego se pobunio, gurnuvši i sebe i cijelo svoje potomstvo u grijeh i smrt.

To obilježje čovjekovog oporavka također će se desiti tijekom razdoblja Kristovog kraljevstva. Po primanju koristi od otkupnine, i po podizanju iz smrtnog sna, počet će veliki obrazovni proces. Taj program će imati dvostruku primjenu - prvo, ukloniti zauvijek grešne, čak ubojite, karakterne crte koje su nanosile nevolju palom čovjeku tijekom svog njegovog postojanja; i drugo, staviti na njihovo mjesto pravedne karakterne elemente koje se nalaze u Bogolikom svojstvu ljubavi.

Budući je to Božja namjera, njegova “osveta” neće biti za uništenje čovječanstva ili vječno mučenje, nego da ih pouči i da ih vodi prema skladu punom ljubavi jednog s drugim, i sa njihovim Stvoriteljem, na čiju su “sliku” prvobitno bili stvoreni. (1.Moj. 1:26,27) Kao dio uređenja Kraljevstva, Bog će uspostaviti “Novi Savez” na zemlji sa čovječanstvom. Pod tim uređenjem on navodi, “staviti ću svoj zakon u njihovu nutrinu i upisati ga u srca njihova; i bit ću Bog njihov, a oni će biti moj narod. I neće više svaki učiti...govoreći: Spoznajte GOSPODINA, jer će me svi poznavati,

od najmanjega do najvećega od njih , govori GOSPODIN.” Bog će tada “oprostiti njihovu krivicu...i grijeha se njihova neće više spominjati.” (Jer. 31:31-34)

IZAIJINO SVJEDOČANSTVO

U Izaiji 59 poglavlje, prorok pruža prekrasan uvid u Božji plan za čovjeka, u odnosu na potrebu za mjerom osvete čija je namjenjena svrha vratiti čovjeka natrag u svoju naklonost. Parafrazirajući dijelom, Izaija najprije kaže, da Bog “vidje da nema čovjeka” koji bi mogao pružiti čovjekovo otkupljenje. Međutim, njegov jedinorođeni Sin, - “njegova mišica” došla je na zemlju kao čovjekov Otkupitelj, i “pribavila spasenje.” Nastavljajući proročanstvo, Izaija navodi da Bog “odjeva opravu osvete,...prema njihovim djelima, prema njima će im naplatiti,...odmazdom će uzvratiti.” (reci 16-18)

Prorok zatim skreće svoj fokus na Božji konačni naum, rekavši odmah u sljedećem retku da će se isti oni koji su primili potrebnu mjeru odmazde “bojati[strahopoštovanje] imena GOSPODINOVA od zapada, i njegove slave od sunčeva izlaska.” Što se tiče Sotone - “neprijatelja...Duh GOSPODINOV će podići stijeg protiv njega[Strong, “učiniti da pobjegne”]. I doći će Otkupitelj Sionu i onima koji se odvrte od prijestupa u Jakovu, govori GOSPODIN.” I sljedbenici Krista sadašnjeg Evandeoskog doba -

nebeski Sion - i preostali dio čovječanstva - simboliziran ovdje kao Jakov - “koji se odvrte od prijestupa” u dolazećem zemaljskom kraljevstvu, će primiti pune koristi koje je omogućio “Otkupitelj.” (reci 19,20)

Izajino proročanstvo zaključuje sa Božjim riječima jamstva da će se te stvari uistinu desiti. “A što se mene tiče, ovo je moj savez s njima, govori GOSPODIN: Duh moj što je na tebi, i riječi moje koje sam stavio u usta tvoja, neće otići iz tvojih usta, ni iz usta tvoga sjemena, ni iz usta sjemena tvoga sjemena, govori GOSPODINA, od sada i do vijeka. “ (redak 21) Kao što je Bog naveo preko proroka na drugom mjestu, “Moja riječ...koja izlazi iz mojih usta...neće mi se vratiti prazna, nego će ostvariti ono što želim i uspijevati u onome za što sam je poslao.” (Iza. 55:11)

Neka bi smo se stoga radovali gledajući prema vremenu kada će mačevi, koplja, pištolji i bombe, svi biti uklonjeni - prekovani u “plugove...i srpove” (Mih. 4:3). Neka bi smo također uživali u izgledu da će karakterno “oružje” laži, obmana, mržnje, zlobe, koji se nalaze u palom čovjeku, biti zamjenjeni sa svetim svojstvima dobrote, nježnosti, mira i ljubavi. (Gal. 5:22) Zaista, Bog će ispuniti svoje obećanje čovječanstvu, da bilo od vatrenog oružja bilo od mržnje, “nasilje se više neće čuti u tvojoj zemlji.” (Iza. 60:18)

Pasha

Ključni redak: *I neka vam taj dan bude za spomen i slavite ga kao blagdan GOSPODINU tijekom svojih naraštaja; svetkujte ga po vječnoj odredbi. “
2 Mojsijeva 12:14*

Izabrani tekstovi:
2 Mojsijeva 12:1-14

NAKON SERIJE od devet nevolja u Egiptu, Bog je dao Mojsiju i Aronu upute što se tiče desete i konačne nevolje koja treba utjecati na oslobođenje Izraelaca iz njihovog zarobljeništva. Držanje tih uputa Židovima je

postalo poznato kao proslava Pashe.

„Jahve reče Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj: "Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini. Ovo objavite svoj zajednici izraelskoj: Desetog dana ovoga mjeseca neka svatko za obitelj pribavi jedno živinče. Tako, jedno na obitelj. Ako je obitelj premalena da ga potroši, neka se ona priključi svome susjedu, najbližoj kući, prema broju osoba. Podijelite živinče prema tome koliko koja osoba može pojesti.“ (2 Moj. 12:1-4)

U pripremi za oslobođenje Izraela iz Egipatskog ropstva, svaka Židovska obitelj bila je upućena da odabere janje „od godinu dana“ iz stada, bez ljage ili mane. Oni su ga trebali ubiti uvečer 14

nisana, i poškropiti njegovom krvlju dovratnike i nadvratnike na svojim domovima. Bivajući poslušni Božjim uputama, i ostajući unutar svojih domova kada anđeo smrti bude „prolazio“ tokom te noći, Izraelci bi bili pošteđeni. (reci 5-13)

Naš nas Ključni Redak podsjeća da je Bgo želio da Izraelci drže „taj dan“ kao sjećanje na oslobođenje prvorođenaca koje se dogodilo tisućama godina ranije u Egiptu. Njihovo oslobođenje rezultiralo je u naknadnom izbavljenju cijele nacije, i Židovi širom svijeta nastavljaju obilježavati Pashu.

Međutim, nacija Izrael nije uspjela shvatiti da su Pasha i druga obilježja Saveza Zakona bila osmišljena da budu „skrbnik,“ i da ih dovede do prihvaćanja Krista. On je bio istinsko Pashalno „janje,“ koje je bilo žrtvovano u njihovu korist da odnese grijeh. (Gal. 3:24; 1 Kor. 5:7,8; Ivan 1:29)

Posvećeni vjernici ovog Evandeoskog Doba pribavili su si vrijednost Kristove pomirbene krvi i ušli su u savezni odnos sa Bogom. Pavao govori o „sveopćem skupu i crkvi prvorođenaca zapisanih na nebu, i...škropljeničkoj krvi koja govori bolje negoli Abelova.“ (Hebr. 12:23,24) Kao pripadnici prvorođenaca u protuslici, samo je preko duhom začetih prešla nevolja Adamske osude koja počiva na ostatku čovječanstva. Škropljenička krv predstavlja vrijednost otkupne žrtve koja je bila uračunata u korist crkve. To svakom posvećenom

vjerniku pruža opravdanje vjerom u Krista kroz očišćujuću moć njegove krvi.

Kakva je veličanstvena prilika priskrbljena crkvi, prvorođencima u protuslici. Oni će pomagati Kristu Isusu u blagoslivljanju svih naroda na zemlji tijekom ako Bog da skoro uspostavljenog Kraljevstva, oslobađanju cijelog čovječanstva iz njihovog dugog ropstva grijeha i smrti.

Pouka dva

Praznik Tjedana

Ključni redak: „*Dakle, nabrojite pedeset dana do sljedećeg dana po sedmoj suboti pa prinesite novu jestivu žrtvu GOSPODINU.*“
3 Mojsijeva 23:16

Izabrani tekst:
3 Mojsijeva 23:15-22

budu podanici kraljevstva s izgledom da žive na zemlji u obnovljenom raju.

Nakon Pashe 14 Nisana, kao što je spomenuto u našoj prethodnoj pouci, Židovi su dobili uputu, da slave Blagdan Beskvasnih Kruhova. „A petnaestoga dana istoga mjeseca je

RAZLIČITI

predodžbeni obredi koji su uključivali naciju Izrael nagovještavali su Božju pripremu kroz koju će na koncu cijelo čovječanstvo imati priliku za spasenje. To će biti ili da vladaju na nebu s Kristom, ili da

blagdan beskvasnih kruhova GOSPODINU: sedam dana trebate jesti beskvasni kruh.“ (3 Moj. 23:6)

Osim toga, 16 Nisana, dan nakon blagdana Subote, „snop“—ili rukovet—ječma bila je mahana „pred GOSPODINOM.“ To je označilo početak žetve ječma, koja treba prethoditi većoj žetvi pšenice koja je trebala uskoro doći. (reci 9-14)

„I brojite si od idućeg dana nakon subote, od dana kada ste donijeli snop obrtane žrtve, neka se navrši sedam subota.“ (redak 15) Naš Ključni Redak ukazuje da se je idućeg dana, „po sedmoj suboti,“ prinosila posebna prinosnica posvećena Bogu za žetvu Izraelske pšenice. Taj Praznik Tjedana dogodio se pedeset dana nakon što je snop ječma bio predstavljen.

Ono što je od velike važnosti što se tiče svih tih Izraelskih obljetnica je činjenica da su one imale duhovno značenje. Mahanje snopa ječma 16 Nisana predočavalo je uskrsnuće Isusa Krista nakon njegovog raspeća. Osim toga, pedeset dana kasnije, kada su prvine žetve pšenice bile predstavljene Bogu, „dva kruha“ bili su „pečeni s kvascem,“ u tu svrhu. (redak 17) To predočava Malo Stado i Veliko Mnoštvo, koje će se smatrati kao prvine Evandeoskog Doba.

Dan Pedesetnice dogodio se pedeset dana nakon Kristovog uskrsnuća i bio je očitovan sa izlivanjem Svetog Duha na posvećene vjernike. (Djela 2:1-4) To je označilo početak razvoja nebeskog dijela Božjeg kraljevstva. Krist je bio

„prvi“ od klase prvenaca. Međutim, članovi njegovog „tijela“ koji slijede njegove stope i koji su predstavljeni u žrtvu kao prinos za grijeh su također uključeni u prvine.

Djelovanje Svetog Duha tijekom ovog Evangeoskog Doba, počelo je na Pedeseticu, i u svrhu je pomaganja posvećenim vjernicima da žive pravednim životom žrtve. To ih treba pripremiti da budu povezani s Kristom u Božjem kraljevstvu da donesu blagoslove i obnovu ljudske obitelji. Božji je naum da se čovjeka dovede u sklad sa pravednim življenjem poput onog koje je postojalo u Edenskom Vrtu prije nego su se dogodili grijeh i smrt kao posljedica Adamove neposlušnosti. (Rim. 5:19)

Petar je također govorio o budućem djelovanju Svetog Duha koji treba doći na „svako tijelo.“ (Djela 2:17) Čovječanstvo u to vrijeme neće iskusiti promjenu u prirodi iz zemaljske u duhovnu, nego će biti uvelike blagoslovljeno—više neće biti suza, tuge, boli ili smrti. (Otkr. 21:3,4)

Dan Pomirenja

Ključni redak: „I neka obavi pomirenje za Svetište, zbog nečistoće djece Izraelove i zbog njihovih grijestupa u svim njihovim grijesima; i neka učini tako za Šator sastanka, koji ostaje među njima usred njihove nečistoće.“
3 Mojsijeva 16:16

Izabrani tekst:
3 Mojsijeva 16:11-19

NAKON SMRTI Nadaba i Abihua zbog prinašanja „pred GOSPODINOM“ kršeći ono što je Bog zapovijedio, Mojsiju su bile dane posebne upute što se tiče toga kako bi pažljivo i sa strahopoštovanjem Aron trebao pristupati Svetinji nad svetinjama Tabernakula. Inače i on, također, poginuo

ako ne bi poslušao Božje zapovijedi. (3 Moj. 16:1,2)

Nakon toga, Bog je dao upute kako bi Aron treba izvršiti obred Izraelskog Dana Pomirenja. To je uključivalo dovođenje junca kao prinosa za grijeh isto tako kao i dva jarca i jednog ovna da se dovrši prinos pomirenja. (reci 3-5) Niz detaljnih procedura opisuje stvarni redosljed koraka koje je Aron imao slijediti u primjenjivanju krvi na pomirilište da izvrši obred pomirenja za grijeh. (reci 6-15)

Naš Ključni Redak potvrđuje da je nakon primjene krvi jarca, s kojom se postupalo na isti

način kao i s krvlju junca, prinos za grijeh bio dovršen. Nacija Izrael bila je predodžbeno očišćena od njihovih prošlih grijeha i njihov odnos sa Bogom bio je obnovljen za sljedeću godinu.

Iako postoje mnogi detalji povezani sa povijesnim izvještajem o Danu Pomirenja, očito je da iako je Mojsijev Zakon zahtijevao da se to trebalo držati na godišnjoj razini da se to više ne vrši. „Jer, zaista, kažem vam: Dok ne prođe nebo i zemlja, ni najmanje slovo, ni jedna crtica, neće nestati iz Zakona dok se sve ne ispuni.“ (Mat. 5:18) Danas ne postoji nijedan Židovski prvosvećenik da izvrši obrede opisane ranije u ovoj pouci zato što su ti obredi bili predodžba nečem mnogo većeg. Da nije tako, oni ne bi prestali.

Nakon što je naš Gospodin napustio nebesko područje, on je postao ljudsko biće. Kao savršeni čovjek, on je postao juncem u protuslici u starosti od trideset godina. On je položio svoj život u žrtvu u svrhu otkupljenja čovječanstva, prinoseći sebe da iskorijeni grijeh. Kao što je Pavao zapisao, naš je Gospodin objasnio, citirajući iz Psalma 40, da Bogu nisu bili užitak različiti životinjski prinosi za grijeh, i da su te predodžbene žrtve bile ostavljene da bi Krist mogao biti ustanovljen kao stvarna žrtva za grijeh. (Hebr. 10:4-9)

Na temelju toga, Krist je dao svoj život kao „otkupninu za sve.“ (1.Tim. 2:6) Grijesi njegovih posvećenih sljedbenika—članova tijela—bili pokriveni kroz vrijednost njegove dragocjene krvi.

Oni su tako prihvaćeni od Boga i smatra ih se klasom Gospodinovog jarca u protuslici. Oni sada imaju priliku sudjelovati u prinosu koji će na koncu iskorijeniti grijeh.

Kakva će velika prednost uslijediti za one koji vjerno slijede Gospodarev primjer. Svi takvi će primiti nebesku nagradu i biti će blisko povezani s Kristom u blagoslivljanju čovječanstva. „Nego će oni biti svećenici Božji i Kristovi i kraljevati s njim tisuću godina.“ (Otkr. 20:6)

Pouka četiri

Praznik Sjenica

Ključni redak: „*Sedam dana stanujte u sjenicama. Svi koji su rođeni kao Izraelci neka stanuju u sjenicama, kako bi vaši naraštaji znali da sam ja učinio da djeca Izraelova stanuju u sjenicama kada sam ih izveo iz zemlje egipatske: ja sam GOSPODIN Bog vaš.*“

3 Mojsijeva 23:42, 43

Izabrani tekstovi:
3 Mojsijeva 23:33-43

KAO ŠTO JE to i s drugim istaknutim praznicima, Praznik Sjenica, imao je doslovnu primjenu koja se odnosila na Židovski narod, ali također i simbolično značenje koje je daleko sveobuhvatnije. Ova obljetnica je također bila poznata kao „blagdan žetve,“ i bio je povezan sa jesenskom berbom žita, grožđa i

maslina. (2 Moj. 23:16; 5 Moj. 11:14)

„Jahve reče Mojsiju: "Reci Izraelcima: `Od petnaestoga dana toga sedmog mjeseca neka se sedam dana drži Blagdan sjenica u čast Jahvi. Prvoga dana, u dan svetoga zbor, nikakva težačkog posla nemojte raditi. Sedam dana prinosite paljenu žrtvu u čast Jahvi. Osmi dan neka vam bude sveti zbor, kada ćete u čast Jahvi prinijeti paljenu žrtvu. To je svečani zbor; nikakva težačkog posla nemojte obavljati.` (3 Moj. 23:33-36)

Ovaj godišnji blagdan radovanja trebalo se stalno održavati. Prvog dana njegovog obdržavanja, ljudi su trebali uzeti grane sa različitog drveća i napraviti privremene šatore—sjenice—za svoje prebivanje za podsjetnik na blagdanski tjedan. (reci 40,41)

Naš Ključni Redak objašnjava da je taj blagdan trebao služiti za podsjetnik toga kako je Bog podržavao Izraelce u pustari. On je to činio u razdoblju od četrdeset godina, tokom kojeg vremena nisu imali trajno mjesto u kojem bi prebivali. (Neh. 9:21)

Šire ispunjenje ovog praznika je sugerirano sa sljedećim proročanskim riječima Zaharije. „I Gospod će biti kralj nad svom zemljom. U onaj će dan biti Gospod jedini Bog. Njegovo će ime jedino ime biti... I Juda će se boriti u Jeruzalemu. Tu će se sakupiti bogatstva svih okolnih naroda: zlato, srebro, odjeća u velikoj množini.... Tko preživi od svih naroda koji dođu na Jeruzalem, uzlazit će

godimice da se pokloni pred Kraljem, Jahvom nad Vojskama, i da slave Blagdan sjenica.“ (Zah. 14:9,14,16)

Kontekst gore navedenog stavlja njegovu primjenu u budućnost, kada je Božje kraljevstvo uspostavljeno na zemlji. Svi poslušni pripadnici ljudske obitelji izrazit će zahvalnost, i zauvijek će prinositi hvalu i čast Nebeskom Ocu i Kristu Isusu. To će biti vrijeme kada će biti „novo nebo i nova zemlja,“ i „sveti grad, Novi Jeruzalem,“ očitovat će se svima koji ljube Božje svete pripreme. (Otkr. 21:1,2)

U nastavku mi čitamo o tom vremenu: „I začujem jak glas s prijestolja: "Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer - prijašnje uminu.“ (reci 3,4)

Poruka Za Upamtiti

„Ovce moje slušaju moj glas, ja ih poznajem i one idu za mnom. Ja im dajem život vječni; i neće propasti nikada i nitko ih neće oteti iz moje ruke.“

Ivan 10:27,28

PROPOVIJED na Gori koju je održao naš Gospodin a koja je zapisana u Mateju poglavljima 5 do 7 vjernici naširoko drže za izvor potrebnih smjernica i uputa za vladanje za Kršćane tijekom sadašnjeg Evandeoskog Doba. U prethodnom poglavlju čitamo, “Pokajte se: jer približilo se kraljevstvo nebesko.” (Mat. 4:17) Oni koji bi poslušali ovu Isusovu pobudu daju dokaz spremnosti da prime daljnje upute sadržane u poukama koje ćemo sada razmotriti.

Prvi dio Gospodarevog predavanja bavi se nizom “Blaženstava,” ili blagoslova. Ona ilustriraju preobrazbu karaktera očitovanu kod onih koji bi bili prihvatljivi Bogu kao sudionici s Kristom u njegovom kraljevstvu, i “blagoslovljeno” stanje svih koji su tako napredovali.

PONIZNOST

“Blagoslovljeni su siromašni u duhu: jer njihovo je kraljevstvo nebesko.” (Mat. 5:3) Isus je

pokazao siromaštvo u duhu do te mjere da je bio spreman podložiti se volji svoga Oca u svakoj pojedinosti, i što je bio “pokoran do smrti, i to smrti na križu.” (Filip. 2:7,8) To je svojstvo bilo u izravnoj suprotnosti ponosu kojeg je pokazao Lucifer, čija je želja bila biti uzvišen “iznad zvijezda Božjih” i “biti kao Svevišnji.” (Iza. 14:12-14) Oni koji trebaju postati suradnici sa Gospodarem tijekom njegove slavne vladavine moraju prvo priznati svoju duhovnu nedostatnost i potrebu za otkupljenjem. Kada se ponizno usklade sa uputama nađenima u Božjoj Riječi njihova će srca tada biti oživljena i oni će početi hoditi u pravednosti.

SUOSJEĆAJNO ŽALJENJE

“Blagoslovljeni su oni koji tuguju: jer će oni biti utješeni.” (Mat. 5:4) Ova bi se karakterna crta dobro mogla prikazati sa imanjem samilosti prema drugima koji doživljavaju tugu, kao kada se ima osjećaje samosažaljenja koji proizlaze iz osobnih poteškoća i nedaća. Kada je vidio tugu i očaj obitelji i prijatelja kod Lazarove smrti, “Isus zaplaka.” (Ivan 11:35)

Prije svog raspeća, Isus je “ugledao grad” Jeruzalem, i “zaplakao nad njim.” (Luka 19:41) On je tugovao zbog toga što je Izraelski narod—njegova braća—imao malo cijenjenja za posebne božanske blagoslove koji su mogli biti njihovi kao nacije kraljeva i svećenika. On je znao da je zbog

tvrdooe njihovih srca, ta veličanstvena ponuda bila povučena od njih. (Mat. 23:37-39) Za Isusove sljedbenike, postoje mnoge prilike da suosjećaju s drugima koji tuguju i da im ponude utjehu, kao pripremu za buduće djelo pomaganja da se otru suze s očiju čovječanstva u kraljevstvu.

KROTKOST

“Blagoslovljeni su krotki: jer će oni zemlju baštiniti.” (Mat. 5:5) Gospodin je pozvao one koji bi bili njegovim učenicima da ga oponašaju po toj crti karaktera. On je kasnije rekao, “Dođite k meni svi koji ste izmučeni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe i učite od mene, jer ja sam krotak i ponizan u srcu, i naći ćete spokoj svojim dušama. Jer jaram je moj blag i breme je moje lako.” (pogl. 11:28-30)

Gospodar je pokazao svoju krotkost tako što je bio blag i pristupačan u svom ophođenju sa djecom, poreznicima, grešnicima, i sa svima s kojima je dolazio u kontakt. Čak kad su s njim sramno postupali, on nije uzvratilo. Petar je naveo, što se tiče Isusa, “on koji vrijeđan nije zauzvratio, mučen nije prijetio, nego se prepustio onomu koji sudi pravedno.” (1 Pet. 2:23)

Kristovi su sljedbenici također pozvani da trpe zbog pravednosti. Kroz snagu Svetog Duha, oni će biti u stanju očitovati krotak i blag karakter. Vrijedna pobuda za sve posvećene vjernike je: “A sluga se Božji ne treba svađati, nego biti blag prema

svim ljudima,...strpljiv, u krotkosti preodgajati one koji se protive, ne bi li im Bog možda podario pokajanje da spoznaju istinu.” (2 Tim. 2:24,25)

ČEŽNJA ZA PRAVEDNOSTI

“Blagoslovljeni su gladni i žedni pravednosti: jer će se oni nasititi.” (Mat. 5:6) Sveto Pismo objavljuje što se tiče Isusa, “Jer takav nam veliki svećenik bijaše potreban: svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnika i učinjen uzvišenijim od nebesa.” (Hebr. 7:26) Isusovi su sljedbenici bili izabrani da budu dijelom tog nebeskog svećenstva, i prema tome, moraju “gladovati i žeđati za pravednošću” da bi bili učinjeni čistima i prihvatljivima za tu ulogu.

Premda pokriveni sa uračunatom haljinom Kristove pravednosti, duhom začeti vjernici nisu u stvarnosti savršeni u tijelu. Oni opetovano moraju ići k prijestolju nebeske milosti za oprost njihovih prijestupa. Ipak, od njih se zahtijeva da se bore protiv njihovih nasljeđenih slabosti i grešnih sklonosti. Ovi sljedbenici Gospodara moraju ljubiti “pravednost” i mrziti “bezakonje” do te mjere da će namjere njihovih srca uvijek težiti k svetosti misli, riječi i djela. (Hebr. 1:9)

MILOSRDNI ĆE ZADOBITI MILOSRĐE

“Blagoslovljeni su milosrdni: jer će oni zadobiti milosrđe.” (Mat. 5:7) Oni koji će imati udjela u djelu obnavljanja čovječanstva tijekom

kraljevstva moraju biti vrlo milosrdni. Kao kraljevi i svećenici, oni će se baviti sa palim čovječanstvom, koje će trebati veliku pomoć da se oporave od grešnog stanja u kojem su ušli u grob. Red tog vremena će biti Pravda, ublažena s milosrđem, tako da će ljudska obitelj moći biti obrazovana u pravednosti pod posredničkom vladavinom dok budu bili dovađani do savršenstva.

Sveci Evanđeoskog doba bili su predmetom milosrđa. Svaki od njih bio je pozvan podvrgnuti se procesu preobrazbe iz njihovog grešnog stanja da postanu “novim stvorenjem...u Kristu.” (2.Kor. 5:17) Budu li se ispravno uvježbali kroz njihova iskustva, oni će na koncu postati dijelom tog suosjećajnog velikog svećenika koji će biti ovlašten da proširi milosrđe na cijelu ljudsku obitelj tijekom vladavine pravednosti.

ČISTOĆA SRCA

“Blagoslovljeni su oni koji su čista srca: jer će oni Boga gledati.” (Mat. 5:8) Utjecaj Svetog Duha na posvećenog vjernika je takav da on odbacuje svjetovnost, prijevaru, ili bilo što što odražava nesveti stav. Potpuna čistoća tijela ne može biti postignuta u ovom životu zbog ljudskih nesavršenosti. Kroz otkupljujuću vrijednost Kristove žrtve, međutim, Isusovi sljedbenici bore se protiv svojih slabosti i mana, čime potvrđuju istinsku želju njihove volje i srca.

Kada potencijalni članovi Krista vide sveti standard misli i vladanja kako je prikazan u Svetom Pismu, oni će voditi jedan snažan rat protiv grijeha u njihovom tijelu. Oni će opetovano tražiti pomoć od prijestolja nebeske milosti da očituju da su njihove namjere u skladu s voljom Božjom i sa svim njegovim pripremama. Nevjerovatan izgled stvarnog viđenja Nebeskog Oca u slavi je gotovo neopisiv, i postići će ga jedino oni čija je lojalnost srca prema pravednosti nepokolebljiva.

MIROTVORSTVO

“Blagoslovljeni su mirotvorci: jer će se oni nazivati sinovima Božjim.” (Mat. 5:9) Gospodinovi sljedbenici traže “mir i idu za njim” u svojim životima. (Ps. 34:14) Oni se mogu posebno radovati u prilikama u kojima mogu pomoći smiriti uznemirujuće situacije, za razliku od toga da stvaraju svade. Postoji jako mnogo zla i nepravdi širom svijeta na koje posvećeni vjernici imaju vrlo ograničen utjecaj. Međutim, biti će trenutaka kada bi se riječ pomirenja mogla prikladno ubaciti, i među braću i druge izvan zajednice.

“Riječ izgovorena u pravi trenutak” može se pokazati neprocjenjivom u smirivanju situacije koja bi inače mogla izmaknuti kontroli. (Izreke 15:23) Lekcije naučene i primjenjene s ove strane zavjese u takvom razvoju karaktera omogućit će onima koji su nadmoćno pobjedili dobro mjesto kad budu bili u

potpunosti uključeni u službu pomirenja tijekom slavne Milenijske vladavine Krista.

RADOSNO PODNOŠENJE PROGONSTVA

“Blagoslovljeni su oni koji su progonjeni zbog pravednosti: jer njihovo je kraljevstvo nebesko. Blagoslovljeni ste vi kada vas ljudi zbog mene budu grdili i progonili,... Radujte se i kličite, jer velika je plaća vaša u nebu: jer progonili su tako i proroke prije vas.” (Mat. 5:10-12) Sposobnost da se pokaže taj stav daje dokaz o visokom stupnju duhovnosti. Vrijeđanja i lažna optuživanja su uvijek neugodna tijelu. Samo novo stvorenje može cijiniti takav tretman, zato što shvaća da je podnositi zlo zbog Krista dokaz lojalnosti Bogu i smatra se “nošenjem njegove sramote.” (Hebr. 13:13)

Koncept nezaslužene patnje kod posvećenih vjernika je nadalje proširen u Svetom Pismu: “Ako vas se pogrđuje zbog Kristovog imena, blago vama; jer duh slave i Boga na vama počiva:...Ali neka nitko od vas ne trpi kao ubojica, ili kao kradljivac, ili kao zločinitelj, ili kao nametljivac. A ako tko trpi kao kršćanin, neka se ne stidi: neka slavi Boga zbog toga.” (1 Pet. 4:14-16)

DRUGE TEME

Nakon što je Isus spomenuo Blaženstva, on je nastavio govoriti, dotičući se različitih tema. On je rekao da Kristovi učenici trebaju biti “sol zemlje,” tako da njihovi životi trebaju imati

pozitivan utjecaj na svijet, koji bi inače bio još izopačeniji nego je sada. (Mat. 5:13) Međutim, ako Isusovi sljedbenici ne bi uspjeli živjeti u skladu sa visokim karakternim standardima sadržanima u Blaženstvima, njihovo bi svjedočanstvo imalo pozitivnog učinka na čovječanstvo. Slično tome, Kršćani trebaju biti “svjetlo svijeta,” baš kao što je Isus bio “veliko svjetlo” koje je došlo u svijet. Pojedinačno i kao grupa, posvećeni su vjernici pozvani da puste da njihovo “svjetlo svijetli pred ljudima” i da sa svojim dobrim djelima, oponašaju Gospodarev karakter i slave Nebeskog Oca. (reci 14-16; pogl. 4:16)

Druga tema koju nalazimo u Propovjedi na Gori odnosi se na Krista i Mojsijev Zakon. Što se tiče Zakona, Isus je rekao, “nisam došao ukinuti, nego ispuniti.” (pogl. 5:17,18) On je bio vjeran u držanju svakog njegovog obilježja savršeno, i u polaganju svoje ljudske prirode u žrtvu, i tako “pribio” Zakon na “križ.” (Kol. 2:14) Kao rezultat, svi koji private uvjete učenja, najprije Židovi a kasnije Pogani, budu imali priliku postati dijelom duhovnog sjemena Abrahamovog, kroz koje svi narodi na zemlju budu bili blagoslovljeni. (Mat. 16:24; Gal. 3:27-29; 1 Moj. 28:14)

Da bi se učestvovalo u toj pripremi zahtjevat će se visoki standard pravednog življenja. Isus je rekao, “Ne bude li vaša pravednost veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, nipošto neće ući u kraljevstvo nebesko.” (Mat. 5:20) O tome je

svjedočila činjenica da su Isusova učenja o takvim stvarima kao što su gnjev, preljuba, i razvod, bila uzvišenijeg reda od onih objavljenih od Farizeja. (reci 21-32)

Farizeji su se držali slova zakona, znajući da je bilo zabranjeno ubiti drugoga, i da bi takav čin zahtjevao da prijestupnik bude doveden na sud. (2 Moj. 20:13; 21:12) Isus je međutim, izjednačio gnjev i mržnju sa ubojstvom, čak i ako nisu vodili do stvarnog ubojstva. Osim toga, nazivanje drugog brata “luđakom” bila je izuzetno ozbiljna stvar koja je mogla voditi do groznih posljedica za prijestupnika. Stoga, prema tome trebalo bi se poraditi oko neispravnih osjećaja prema drugom bratu, jer propust da se to učini i da se njeguje zlovolja neće biti prihvatljivo Gospodinu. Kad smo već kod toga, iako se Isusova služba dogodila prije Pedesetnice, očito je da su te pouke bile namjenjene Kršćanskim vjernicima, začetima Svetim Duhom.

Mojsijev je zakon također zabranio preljubu. (2 Moj. 20:14) Isus je naglasio unutarnju čistoću i potrebu da se razapne bilo kakva takva želja kako se takav čin ne bi ni počinio. (Mat. 5:28) Nastavljajući, on je rekao, “Ako te tvoje desno oko sablažnjava, iščupaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje da propadne jedan od tvojih udova negoli da cijelo tvoje tijelo bude bačeno u pakao”—to jest, uništenje. (Mat. 5:29) Disciplinirani život samosvladavanja je naglašen kao potreban za Kristove sljedbenike i čini se da je to poanta učinjena u svezi Gospodareve

upute da se “odsječe” spotičuće udove nečijeg tijela. (redak 30)

Kao dio Zakona, bio je dozvoljen razvod zbog nepristajanja. (5 Moj. 24:1-4) Ovdje opet, Gospodar uvodi uzvišeniji standard za svoje učenike, u kojemu on zabranjuje razvod osim u slučaju “bludništva,” premda on nije zapovjedio da se u tom slučaju razvod mora dogoditi. Njegove upute također zabranjuju brak ili ponovno sklapanje braka bilo kome tko je prethodno bio kriv za preljub. (Mat. 5:31,32) Dodatna razmatranja u svezi tih tema nalaze se u nekima od zapisa Apostola Pavla. (1 Kor. 6:9-11; 7:8-17,39)

Drugi problem o kojem se govorilo u Propovijedi na Gori bilo je oko korištenja zakletvi da se naglasi istinitost datih izjava. Židovi su znali iz Zakona da pojedinac nije smio uzeti Božje ime uzalud nego su očito pokušali zaobići treću zapovijed zaklinjući se nebom, zemljom, Jeruzalemom, ili čak sa svojom glavom. (Mat. 5:33-36) Za Kršćane, zakletve bi trebale biti nepotrebne jer ne postoje okolnosti pod kojima bi bilo ispravno reći laž. Mi čitamo, “Ali iznad svega, braćo moja, ne zaklinjite se ni nebom ni zemljom, ni bilo kojom drugom zakletvom, nego neka vaše Da bude da i vaše Ne, ne, da u osudu ne upadnete.” (Jak. 5:12; Mat. 5:37)

Učenje oko za oko i zub za zub bilo je dobro ustanovljeno u Starom Zavjetu, iako ovlaštenje za odmjeravanje odmazde leži u rukama

uspostavljenih vlasti umjesto pojedinaca. (Mat. 5:38; 2 Moj. 21:24; 5 Moj. 19:21) Kad je Kristovom sljedbeniku nanešena šteta, on može koristiti bilo koje zakonsko sredstvo da dobije zadovoljštinu, ali bi uzvratiti “zlo za zlo” povrijedilo duh Gospodinov. (1 Sol. 5:15) Međutim primjer uklanjanje sebe s puta zla je dobro ilustrirano s Pavlovim prizivom na Cara umjesto da se vrati u Jeruzalem da mu tamo sude, što bi nesumnjivo bilo rezultiralo sa neposrednom fizičkom ozljedom ili smrću. (Djela 25:9-12)

Isus je naučavao da je ključni dokaz obnovljenog srca sposobnost da se voli svoje neprijatelje. Osim toga, on je pozvao svoje učenike da “čine dobro onima koji ih mrze.” (Mat. 5:43-45) Nemoguće je postići ijedno od tih svojstava bez primanja božanske pomoći kroz poveću mjeru Svetog Duha, molitve, i sa strpljivim nastojanjem da se oponaša Krista. Proučavanjem načela istine ocertanih u Svetom Pismu i zapažajući Isusovu nesebičnost u polaganju njegovog života u korist cijelog čovječanstva, učenici koji poslušno slijede Gospodareve stope će imati povećano zadovoljstvo iz svakog dokaza da pobjeđuju duh svijeta, tijelo i protivnika. Takav će ih rast nesumnjivo motivirati da ispune te zapovijedi kao dokaz njihove uzvišene ljubavi prema Bogu. (redak 48)

Matej poglavlje 6 počinje sa podsjetnikom da je nesebičnost apsolutno neophodna da bi se primilo božansku naklonost. (reci 1-4) Čin davanja

drugima u iskrenosti i bez da se traži javno priznanje, u suprotnosti sa traženjem pohvale od svojih bližnjih, dokaz je čistoće srca. Isus je vidio da je to svojstvo očito nedostajalo kod licemjernih Židovskih vjerskih vođa, koji su “trubili pred sobom” kad su davali svoju milostinju.

VAŽNOST MOLITVE

Reci 5-13 su posvećeni Isusovim uputama što se tiče teme molitve. Takve molbe, on kaže, ne bi trebale biti u obliku “ispraznog ponavljanja,” kako su neki prakticirali. Molitva je prednost, i uputa što se tiče temelja za prihvatljive molitve je nephodna. “Ištete, a ne primete; jer opako ištete da u svojim požudama potrošite.” (Jak. 4:3)

Isus je dao primjer ispravnog oblika molbe koja je općenito nazvana “Očenaš.” Nju karakterizira jednostavnost, sažetost i pobožnost. Ona najprije priznaje Božji suverenitet i pripisuje čast i hvalu Stvoritelju. Nakon toga slijedi izraz pouzdanja da će božanski autoritet biti očitovan kroz uspostavu kraljevstva na zemlji, i okolnosti koje će se tu dobiti biti će u skladu sa pravednošću koja postoji u nebeskom području. (Mat. 6:9,10)

Nakon davanja prioriteta Božjim interesima, predstavljene su sve osobne potrebe, priznavajući ovisnost o našem nebeskom Ocu za uzdržavanje. (reci 11,12) Premda je “kruh naš svagdašnji” obično povezan sa zemaljskim pripremama, potreba za duhovnom hranom da podrži posvećene vjernike

trebala bi biti glavna namjera tog zahtjeva. Tražeći oprost, naglasak je ponovno stavljen na svojstvo milosrđa koje bi Kršćani trebali očitovati prema drugima koji ih povrijede. Nesposobnost Gospodinovog naroda da budu savršeni u svom postupanju i stalna potreba da traže božanski oprost zbog prijestupa trebalo bi pomoći razviti samilost i suosjećanje prema drugima.

S obzirom na osobne slabosti i propuste u kušnjama, vjernici se mogu moliti “ne uvedi nas,” ili nemoj nas napustiti, u takvim situacijama, priznajući da samo od Boga dolazi milost dovoljna za svaku prigodu, a ne od nečije vlastite snage. Slično tome, priznanje da postoji Zli je podsjetnik da se ne pouzdamo u sebe, nego da prizivamo Gospodina za sigurnost i izbavljenje. (redak 13)

SAKUPLJANJE BLAGA

Počev sa retkom 19, i kao ravnoteža Mateju 6, mi nalazimo neka od najsnažnijih Gospodinovih učenja s obzirom na sakupljanje zemaljskih nasuprot nebeskih blaga. Bilo što što čovjek cijeni to mu postaje blago. To može uključivati zdravlje, slavu, zemaljska prijateljstva, moć, obiteljske odnose, društvenu razliku, i materijalne posjede. Od onih koji su bili Gospodarevi učenici zahtijevalo se da svoju pažnju usmjere na nebeska blaga ka kojima vodi duh posvećenja. (reci 19-25)

Postoje neka vrlo vrijedna zemaljska blaga za kojima bi se moglo težiti. Međutim, budući se ne

može služiti “dvojici gospodara” istovremeno, takve se želje treba pokoriti ispunjavanju uslova učenja, koji uključuju samo-odricanje i nošenje križa. (Mat. 16:24) Apostol Pavao je mogao s pouzdanjem tvrditi na kraju svog zemaljskog puta da ga očekuje kruna pravednosti zato što je on mislio na ono što je gore, i “dobar boj vojevao.” (2 Tim. 4:17,18)

Kao poticaj da spriječi tjeskobnu brigu kod svojih sljedbenika, Isus je dao primjer činjenice da se ptice nebeske ne brinu da se Bog nebeski neće pobrinuti za njihove potrebe. (Mat. 6:26) Međutim, trebalo bi zapaziti, da nije bilo zabranjeno pobrinuti se za osnovne stvari za sebe i svoju obitelj. Ipak, koncept da se ode u krajnosti kad se radi o stjecanju buduće osobne sigurnosti mimo Boga dobro je ilustrirano u usporedbi o bogatom čovjeku, čije brige oko zemaljskih stvari nisu poznavale granice, ali je na koncu sve izgubio u smrti. (Luka 12:16-21)

U daljnjoj usporedbi, Isus je ukazao na “ljljane u polju,” koji se isključivo oslanjaju na Boga za svoje postojanje, ipak nadilaze u ljepoti svu Salamunovu elegantnu odjeću. Slično tome, umjesto da teže za stjecanjem materijalnih dobara, Gospodinovi bi učenici trebali “tražiti najprije kraljevstvo Božje i pravednost njegovu,” i sve druge neophodne stvari biti će im osigurane u skladu s Očevom voljom. Gospodin je na svom zemaljskom proputovanju slijedio taj pravac sve do

smrti. Njegovi će sljedbenici, ako su vjerni, činiti isto. (reci 28-34)

SUĐENJE DRUGIMA

U Mateju 7 poglavlje, Isus daje jasne upute kućanstvu vjere da ne bi trebali suditi drugima. (reci 1,2) Riječ “suditi” kako je korištena u ovim recima uljučuje između ostalog u svojoj definiciji takva značenja kao kazniti, osuditi, i osvetiti se. Priznajući da je nemoguće čitati bilo čije srce ili biti siguran u motive iza nečijih riječi ili djela, trebalo bi biti jasno da pronalaženje pogreški ili donošenje oštrog suda o drugima daje dokaz o nedostatku milosrđa. Znajući da “nema pravednoga, ni jednoga,” koliko je onda važno ukloniti “balvan” iz vlastitog oka prije nego se pokuša ukloniti “trun,” iz oka drugoga. (reci 3-5; Rim. 3:10) Kao i ostatak Propovijedi na Gori, ova je pobuda posebno za braću u Kristu, a ne za svijet čovječanstva koji ne nastoje slijediti Gospodareve stope.

Međutim, moguće je, i Biblijski ispravno, donijeti izvjesne prosudbe ili pokazivati duh rasuđivanja bez osuđivanja ili ocrnjivanja drugih. Dva takva primjera bi uključivali ispitivanje doktrinarnih učenja voditelja i utvrđivanje tko je kvalificiran da bude u klasi slugu. (1 Tim. 3:1-13; 1.Ivan. 4:1) Osim toga, skupština ima odgovornost donošenja odluka ako se dogode neki veliki sporovi među braćom, ili ako ozbiljni prijestupi zahtijevaju stegovno djelovanje. (Mat. 18:15-17; 1 Kor. 5:9-13)

Nakon Gospodarevog ukazivanja na suđenje, on pruža pouku o važnosti marljivog traženja Božje pomoći kroz usmjeravajući utjecaj njegovog Svetog Duha. (Mat. 7:7,8) Uistinu je čedno ozbiljno razmatrati mnoge od pouka koje se može naći u Propovijedi na Gori. Svi iskreni Isusovi sljedbenici će utvrditi da ne dostižu u potpunosti te visoke norme pravednog vladanja na različitim područjima. Ipak, njegovi su učenici ohrabreni da traže Božje puteve kroz upornost u proučavanju i molitvi. Gospodin daje jamstvo da će pun ljubavi Nebeski Otac nagraditi takve napore daleko nego bi to mogao učiniti ijedan zemaljski otac za svoju djecu. (reci 9-11)

“Stoga, sve što god želite da ljudi čine vama, jednako činite i vi njima: jer to je Zakon i Proroci.” Ovaj redak, općenito poznat kao Zlatno Pravilo, izražava način na temelju kojega oni koji su u Kristovoj školi mogu ispitati svoje vlastite postupke, posebno s obzirom na njihovu subraću. Kada se značenje ovog retka učini vlastitom svojinom, to će Gospodinovom narodu pomoći u njihovom Kršćanskom hodu. Oni će itekako shvatiti bol koju bi mogli iskusiti ako bi situacija bila obrnuta, i njihova braća osuđivala i ocrnjivala njih. Kako je otrežnjavajuće shvaćati stroge zahtjeve uskog puta.

“Po plodovima njihovim ćete ih prepoznati.” (redak 16) Ranije smo zapazili da bi suditi drugima u smislu osuđivanja bilo nemilosrdno. Ipak, kada je

izvanjski “plod” subraće viđen, oni koji imaju duh prosuđivanja trebali bi biti u stanju prosuditi da li drugi pokazuju duh žrtve i dali njihov plod odražava svojstva sadržana u Blaženstvima. Ako donose “dobar plod,” i njihova su učenja i primjer u skladu sa Biblijskim načelima, trebalo bi im pružiti podršku i ohrabriti ih. Ako njihov plod očituje djela tijela, Gospodin će ih odbaciti. Apostol Pavao je s jasnoćom iznio značajnu normu za uspoređivanje “djela tijela” sa “plodom Duha. (Gal. 5:19-23)

“NA STIJENI”

Propovijed na Gori zaključuje sa opisom onih koji grade “na stijeni.” (Mat. 7:24,25) Ova stijena je Krist Isus, koji je donio neophodni doktrinarni temelj, strukturu vjere, i karakternu sličnost da bude razvijena kako je to otkriveno u Božjoj Riječi. To je u suprotnosti s onima koji grade na “pijesku” ljudskih tradicija , teorija, i lažnih učenja, koji nemaju posvećujući učinak, niti mogu izdržati oluje ispita i kušnje. (reci 26,27)

Kako se Evanđeosko doba bliži svom kraju, postoje sve veći ispiti i kušnje za sve one koji tvrde da su Gospodinovi sljedbenici. Samo će oni koji su s punim srcem u skladu sa Gospodinovom voljom opstati na tim ispitima i biti odgovarajuće nagrađeni. Drugi koji nisu ispravno cijenili visoke norme i prednosti učenja biti će razotkriveni, u ispunjenju prorokovih riječi, “I osudu ću pridodati pravilu i pravednost visku: i pomesti će tuča to

utočište od laži, a vode otplaviti skrovište.” (Iza. 28:17) Dok primjenjujemo pouke koje je Isus naučavao u svojoj Propovijedi na Gori, i koje su proširene u drugim povezanim tekstovima Svetog Pisma, neka naše svakodnevno ponašanje pokaže da smo mi “izvršitelji Riječi, a ne samo slušatelji.” (Jakov 1:22)

2016 DATUM GOSPODINOVE VEČERE

Ispravno vrijeme za Godišnje obilježavanje Kristove smrti biti će u Četvrtak 21 Travnja, 2016 nakon zalaska sunca.

“Evo mladoženje! Izidite mu u susret!”

Tema je jednodnevnog posebnog sastanka Istraživača Biblije u Hrvatskoj a uzeta iz Mateja 25:6. Pozivamo sve naše čitatelje da nam se pridruže na tom temeljitom Biblijskom studiju koji će naglasiti važnost duhovne budnosti preostalih od klase djevice u ovaj kasni sat. **Sastanak će biti održan 6 Ožujka, 2016.**

Za sve informacije o vremenu i mjestu javite nam se na našu dolje navedenu adresu ili posjetite našu web stranicu: www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

Zajednica Istraživača Biblije u Hrvatskoj
Kneza Branimira 18
44010 Sisak
mob. 098 1994362

SVANUĆE

Broj 2

Veljača 2016

First-class postage paid at Rutherford, N.J. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, P.O. Box 402, Rosanna, Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch Bibelstudien- Vereinigung, Postfach 11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn), 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine Street, Richmond Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora, Associazione Studenti Biblici, Via Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom broju uzeti su iz tekući broja časopisa „Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Nasilje S Vatrenim Oružjem - Božji Plan da ga se Zaustavi 2

Međunarodne Biblijske Studije

Pasha 16

Praznik Tjedana 18

Dan Pomirenja 21

Praznik Sjenica 23

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Poruka Za Upamtiti 26

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – FEB 2016

First Issue published December 2013

Printed in USA

Nasilje S Vatrenim Oružjem - Božji Plan da ga se Zaustavi

“I prekovat će oni svoje mačeve u raonike i svoja koplja u srpove:...Nego će svatko sjediti pod svojom smokvom; i nitko ih neće plašiti; jer to rekoše usta GOSPODINA nad vojskama.” Mihej 4:3,4

KAKO SVIJET pokušava zacrtati stazu svog djelovanja u godini koja je nedavno počela, čini to sa strahom i bojazni. Paket neriješenih problema koji je stara godina ostavila na pragu 2016 čini nepoželjan dar. Premda su namjere mnogih jednako tako divljenja vrijedne, čini se da poteškoće današnjice nadilaze sposobnost svjetskih autoriteta da ih riješe. Osim toga, ne postoji način za znati koje će nam dodatne i vjerovatno neočekivane probleme donijeti mjeseci koji su pred nama.

U SAD, jedan od mnogih neriješenih problema iz prošlih godina je taj nasilja s vatrenim oružjem. Iako će se većina složiti da je nasilje vatrenim oružjem glavni problem, vladini čelnici i većina Američkog stanovništva podjeljeni su oko toga kako s tim dalje. To je rezultiralo u obnovljenoj, i žestoko vođenoj, debati oko kontrole

vatrenog oružja. Ironično, ta se rasprava čini gotovo jednako strastvena kao i bilo koji od motiva koji stoje iza zločina koji su počinjeni s vatrenim i drugim oružjem.

NEDAVNO U VIJESTIMA

Dodajući ulje na vatru tekućih argumenata oko kontrole vatrenog oružja, tijekom prvog tjedna nove godine, Predsjednik Barak Obama najavio je nekoliko izvršnih naloga osmišljenih za proširenje rutinskih provjera i stavljanja više ograničenja na prodaju vatrenog oružja pod izvjesnim okolnostima. Glavni cilj Predsjednikovog plana je primjeniti stroža pravila na prodaju od strane ilegalnih trgovaca, poput onih koji prodaju preko interneta i na izložbama oružja. Ta bi nova pravila trebala zahtijevati od prodavača da nabave federalnu dozvolu za prodaju i također da provjere pozadinu svih njihovih kupaca.

Kao što se i očekivalo, protivnici Predsjednikove najave tvrde da takvo djelovanje potkopava Drugi Amandman “pravo za nositi oružje,” otežavajući čestitim građanima da nabave vatreno oružje. Mnogi također tvrde da je to samo još jedna metoda s kojom vlada može povećati svoju kontrolu privatnog života Amerikanaca, i time nadalje ograničiti njihovu slobodu.

Drugi pak tvrde da bi vlada učinila bolje da se usredotoči više na ranije i bolje razotkrivanje, i da poboljša liječenje onih s mentalnim bolestima

koje prouzročuju da oni budu opasni. Ta tvrdnja, koja zasigurno ima svoju valjanost, samo naglašava temeljno pitanje: Da li je problem nasilja s vatrenim oružjem ukorijenjen u karakteru osobe koja čini zločin, ili u oružju koje je korišteno da ga se izvrši?

S jedne strane, pištolj, mač, nož, ili bilo koje drugo oružje objekt je koji je nesposoban ubiti ili osakatiti bilo koga, osim ako nije korišten u tu svrhu od ruke osobe koja s njime rukuje. Jednako tako, jasno je da je jedina svrha proizvodnje bilo koje vrste oružja, pored njegovog mogućeg korištenja u lovu, ubiti ili ozlijediti drugu osobu. Zato, mi ponovno postavljamo pitanje, u čemu leži problem - u oružju, ili kod onoga koji ga koristi?

JEDINO BOŽJOM MUDROŠĆU

Naša namjera nije zauzimati strane u raspravi oko kontrole vatrene oružja, čak niti da uđemo u taj prostor. Kada gledamo u Sveto Pismo i vidimo Božje vječne namjere, mi shvaćamo da uzaludni pokušaji palog čovjeka da riješi probleme nasilja, ubojstva, rata, i da kontrolira oružje korišteno u tim aktivnostima, neće uspjeti, bez obzira koju stranu u debati netko zauzima. Jedino Božja mudrost i moć mogu riješiti taj i mnoge druge ozbiljne probleme s kojima se suočava današnji od grijeha bolesni i iznemogli svijet.

Gledajući dosadašnje iskustvo čovječanstva na zemlji, jedna činjenica je jasna. Sve i jedan od milijardi koji su ikada živjeli na ovom planetu umrli

su. Također je bez sumnje istina da je velika većina umrla iz drugih razloga a ne zbog napada vatrenim ili drugim oružjem. Mnogi bi naime bili skloni reći da većina ljudi umire “zbog prirodnih razloga.” Premda to vjerovatno zvuči logično s ljudskog stajališta, to nije ono što Sveto Pismo kaže.

UBOJICA

Božja Riječ nas obavještava da je smrt, u svim oblicima, postojala među čovječanstvom zato što su oni bili žrtvama “ubojstva,” kojeg je počinio nitko drugi nego Sotona. Isus je naveo da je đavao bio “ubojica ljudi od početka,” i da “nema istine u njemu...jer je lažljivac, i otac laži.” (Ivan 8:44) Sveto Pismo nadalje potvrđuje da je “Đavao, i Sotona,” jedno te isto što i “ta stara zmija,” koja je planirala ubojstvo naših praroditelja. (Otkr. 20:2)

“Ubojstvo” Adama i Eve nije bilo počinjeno s pištoljem, mačem, ili nekim drugim tjelesnim oružjem. Umjesto toga, kao što je sugerirano u gornjim Isusovim riječima, Sotonino oružje su bili laž i prijevara. Njihovim podmuklim korištenjem protiv naših praroditelja, on ih je uvjerio da nekako budu imali koristi, i da neće umrijeti, prekrše li tu jasnu i jednostavnu Božju zapovijed, i oni su tako uzeli zabranjeni plod. Budući je proces umiranja odmah počeo, Adam i Eva su na koncu podlegli Sotoninom ubilačkom napadu, umrvši i vrativši se “u prah.” (1 Moj. 2:17; 3:19)

Cijela ljudska rasa, svi koji su izišli iz Adamovih bokova, na koncu su umrli. Apostol Pavao navodi stvar jednostavno, “u Adamu svi umiru.” (1 Kor. 15:22) Svi su otišli u grob, bilo zbog ratnog oružja, nasilja vatrenim oružjem, pogibijom od mačeva, ili zbog “prirodnih uzroka” bolesti i pošasti. Svi su iskusili tu veliku ljudsku tragediju zbog jednoga koji je bio “ubojica ljudi od početka.”

ŽRTVAMA OBEĆAN OPORAVAK

Srećom, naš Nebeski Otac pun ljubavi ima neusporedivo veću moć od Sotone. U svoje vrijeme, Bog će uništiti tog ubojicu ljudske rase - “đavla koji je zavodio” čovječanstvo. (Otkr. 20:10) Što je još važnije, God također ima beskrajnu ljubav za svoje ljudsko stvorenje, i napravio je pripremu za čovjekov oporavak od smrti posredstvom otkupne žrtve svog “jedinorođenog Sina.” (Ivan 3:16) Kao rezultat te pripreme otkupnine, Isusovo će se obećanje zasigurno ispuniti, da “dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti njegov glas, i izići će.” (Ivan 5:28,29)

Pod pravednim uređenjem Kristovog zemaljskog kraljevstva, preostali dio Pavlovih riječi koje smo ranije citirali će se ispuniti za one koji “izlaze” iz grobova. Baš kao što su “u Adamu” svi umrli, svi će “u Kristu biti oživljeni,” kroz iskrenu poslušnost Božanskim zakonima koji će tada biti na snazi po cijeloj zemlji. (1 Kor. 15:22)

SMRT TAKOĐER PLAĆA ZA GRIJEH

U ovom je trenutku, važno zapaziti da premda je Sotona bio kriv za korištenje “ubojitog oružja” laži i prijevare u Edenskom Vrtnu, naši su praroditelji također snosili odgovornost. Oni su sagriješili protiv zapovjedi koju im je Bog dao, koja uključuje njegovu izjavu o tome koja će biti kazna za neposlušnost - smrt. Sveto Pismo je na mnogim mjestima jasno po tom pitanju, navodeći, “duša koja griješi, ona će umrijeti,” i “jer plaća za grijeh je smrt.” (Ezek. 18:4; Rim. 6:23)

Iako je svo Adamovo potomstvo palo kao žrtva smrti zbog posljedice Sotoninih djelovanja od prije davnog vremena, oni su također naslijedili grešnu prirodu u koju su naši praroditelji upali kao rezultat neposlušnosti. I tu je opet Božja Riječ jasno navela, kao što je Pavao rekao u knjizi Rimljanima: “Nema pravednoga, ni jednoga.” “Jer svi su sagriješili i lišeni su slave Božje.” “Po jednome je čovjeku grijeh ušao u svijet i po grijehu smrt, tako je smrt prešla na sve ljude, jer svi su sagriješili.” (Rim. 3:10, 23; 5:12)

Dubine u koje je pali čovjek ušao u grijeh uvelike su varirale među pojedincima i grupama tokom vijekova. Mnogi su naime, živjeli, pravednim životima, onoliko koliko su im to mogućnosti dozvoljavale, međutim ni oni nisu bili savršeni. Sjećamo se dvojice Božjih vjernih Starozavjetnih slugu, Mojsija i Davida, koji su

obojica bili uvelike korišteni za ostvarenje Gospodinovih namjera. Ipak, izvještaj Svetog Pisma, jasno navodi da su oni napravili pogreške i da su bili krivi za grijeh. U Novom Zavjetu, Petar i Pavao bili su Kristovi apostoli i ključni instrumenti korišteni za uspostavu Rane Crkve. Međutim, ni oni nisu bili savršeni. Pavao je posvjedočio o svojoj vlastitoj grešnoj prirodi i o posljedičnoj borbi koju je morao svakodnevno voditi, rekavši, “Tako, dakle, ja sam umom služim Božjem zakonu, a tijelom zakonu grijeha.” (Rim. 7:25) Zaista, svi od Božjeg naroda, koji su se kroz sve vjekove borili da žive pravedno nema sumnje dijele Pavlove osjećaje.

Međutim drugi od čovječanstva, pali su dublje u grijeh, i u nekim slučajevima, su poprimili karakteristike koje sam Sotona posjeduje - laganje, obmana, i čak ubojito srce. Takva dubina grijeha koja bi rezultirala da čovjek ubije svog blišnjeg nije došla samo zato što je on otkrio oruđe koje bi moglo biti korišteno kao oružje, i zatim ga odlučio koristiti da počini ubojstvo. Bez obzira na fizička oruđa korištena u takvim odvratnim djelima - bili ti noževi, mačevi, pištolji, bombe, ili čak gole ruke - navjeća su oružja bila te grešne karakteristike srca i uma, koje su nekako uhvatile korijena i prouzročila takve zle postupke.

KAIN - PRVI ZABILJEŽENI SLUČAJ UBOJSTVA

Primjer takve okolnosti može se naći u iskustva Kaina i Abela, koje je zabilježeno u 1 Moj. 4:1-15. To je prvi zabilježeni slučaj ubojstva kojeg je jedan čovjek počinio prema svom bližnjem. Nakon samo površnog čitanja izvještaja iz 1. Mojsijeve, može izgledati da je Kain ubio svog brata Abela u iznenadnom napadu bijesa jednostavno zbog toga što je Bog prihvatio Abelov prinos umjesto njegov. U tom bijesu, on je moguće pronašao nekakvo oruđe koje mu je bilo pri ruci, i gotovo bez razmišljanja počinio nezamisliv čin ubojstva.

Međutim, mi vjerujemo da se mnogo toga više događalo u Kainovom umu i srcu a što je na koncu dovelo da toga da pogubi Abela. U Novom Zavjetu, Apostol Ivan govori o životnoj važnosti bratske ljubavi među Kristovim sljedbenicima. On navodi da se “djeca Božja” i “djeca Đavlova” očituju sa svojim nastojanjem da postupaju pravedno i da ljube svoju braću, ili propustom da to čine. (1 Ivan. 3:10) U tom kontekstu, Ivan potom govori o Kainu, govoreći da djeca Božja ne bi trebala biti “kao Kajin, koji bijaše od onoga zloga i zakla brata svojega. A zbog čega ga zakla? Zato što njegova vlastita djela bijahu zla, a njegova brata pravedna.” (redak 12)

Mi zapažamo redosljed Ivanovih izjava što se tiče Kaina i Abela. On najprije kaže da je Kajin bio “od onoga zloga.” Očito, zbog povećane mjere mentalne izopačenosti i one u srcu, kroz jedno

razdoblje on je preuzeo neke od zlih karakteristika koje su u samom Protivniku. Zatim, Ivan kaže, gajeći već te osobine i razmišljajući sve više i više o njima, Kajin je “zaklao brata svojega.”

Apostol sažima navodeći da su Kajinova “djela bila zla” dok su Abelova bila “pravedna.” Abelova “djela” koja je Bog smatrao pravednima nisu se sastojala samo u prinosu kojeg je prinio “od prvina svoga stada,” niti su ona počela s tim činom. (1 Moj. 4:4) Apostol Pavao pokazuje da je “vjerom,” koja je već bila ustanovljena u Abelovom srcu, on “prinio Bogu bolju žrtvu negoli Kajin,” i sa tim pokazivanjem vjere koja je u njemu bila prethodno razvijena “primio je svjedočanstvo da je pravedan.” (Hebr. 11:4) Zaista, Abelov prihvaćeni prinos nagovještavao je Isusovu žrtvu, o kojoj je Pavao govorio da “govori bolje nego Abelova.” (pogl. 12:24) Da, nije samo taj jedan čin učinio Abela pravednim u Božjim očima, nego umjesto toga srce vjere koje je on razvio kroz jedno određeno vrijeme, i koju je on izvanjski pokazao svojim prinosom.

Kajinova “djela bijahu zla” na sličan način. Zle karakteristike koje su postupno uzele korijena u njegovom srcu, i njegov očigledni nedostatak vjere u Boga, očito su prouzročili da on s vremenom izgubi ljubav prema svom bratu. Vrlo vjerovatno, on je vidio suprotna svojstva vjere i ljubavi očitima u Abelovom karakteru, i rezultirajuće blagoslove koji su izgledali da dolaze na njega. Naskoro je

Kajinov nedostatak ljubavi narastao u mržnju i zavist, vjerovatno do točke gdje je bio iskušán od Sotone da naudi svom bratu. Na koncu je, Božje odbacivanje njegovog prinosa i prihvaćanje Abelovog pružilo odlučujuću motivaciju za Kajina da djeluje. Bog ga je upozorio da “grieh leži pred vratima.” (1 Moj. 4:7) Ipak, Kajinovo otrovano srce nije moglo ustuknuti, i on je napravio najviši čin mržnje prema svom bratu - ubojstvo.

Ništa nije rečeno što se tiče oružja koje je Kajin upotrijebio za ubiti Abela. To je zbog toga što pouka od ključne važnosti ne leži u oruđu koje je upotijebljeno, nego u razvijenom unutarnjem karakteru. To je bilo istina svo vrijeme sve do naših dana. Vanjska vidljiva oruđa za ubojstvo ili druge vrste nasilja bila su mnogih vrsta. Međutim, najvažniji uzrok takvih postupaka vuče porijeklo u zloj prirodi koju je Sotona najprije pokazao, i zatim kroz čovjekovu neposlušnost, u manje ili više grešnim karakternim svojstvima koja su prelazila s jednog naraštaja na drugi.

NEMA OVLAŠTENJA ZA LJUDSKU OSVETU

Nakon što je Kajin ubio Abela, Bog mu je rekao, “Glas krvi brata tvojega sa zemlje mi viče. A sada proklet da si od zemlje...bjegunac ćeš biti i skitalac na zemlji.” (1 Moj. 4:10-12) Kajin je odgovorio, rekavši da je ta kazna bila više nego što on može nositi, i “ubit će me svatko tko me nađe.” (reci 13,14) Tada je Bog dao zanimljivu, ali važnu

izjavu. “I reče mu GOSPODIN: Zbog toga će na onome tko ubije Kajina biti izvršena sedmerostruka osveta. I stavi GOSPODIN znak na Kajina da ga netko, našavši ga, ne ubije.” (redak 15)

Bog je naveo veliku istinu s tim riječima. Kajin je počinio ubojstvo, i trebao je primiti kaznu u skladu sa pravednom voljom Božjom. Međutim, nije bilo ni do koga od čovječanstva da osveti ubijanje Abela tako da ubije Kajina. Kako bi nadalje naglasio tu važnu pouku, Bog je rekao da bilo tko tko bi tako mogao pogubiti Kajina bude primio sedam puta više od kazne koju je on primio. On je čak “stavio znak” na Kajina koji je bio pokazatelj svakome koji bi ga vidio da bi bilo grozno kršenje Božjeg zakona tražiti osvetu protiv njega.

To je načelo navedeno kroz cijelo Sveto Pismo. Ukazujući na Stari Zavjet, Pavao je rekao, “Jer znamo onoga koji je rekao: Osveta je moja, ja ću naplatiti, govori Gospodin.” (Hebr. 10:30; 5 Moj. 32:35) Apostol je također naglasio tu istu stvar Kristovim sljedbenicima, rekavši, “Ljubljeni, ne osvećujte se sami,...jer je pisano: Moja je osveta, ja ću vratiti, govori Gospodin.” (Rim. 12:19)

BOŽJA OSVETA VODI KA OPORAVKU

Iz prethodnog razmatranja, jasno je da Božji plan za oporavak čovječanstva, prethodno spomenut u našoj pouci, mora uključivati i druge pripreme pored koristi koje će čovjek imati od otkupnine,

podizanja mrtvih, i oslobađanja od Sotoninog zlog utjecaja. To su sve važni elementi čovjekove obnove, ali daljnji ključ je nužnost da se čovjekovo srce i karakter promjene iz svoje sadašnje grešne prirode i proizlazećih sklonosti u pravednost - takvu kakvu je Adam imao prije nego se pobunio, gurnuvši i sebe i cijelo svoje potomstvo u grijeh i smrt.

To obilježje čovjekovog oporavka također će se desiti tijekom razdoblja Kristovog kraljevstva. Po primanju koristi od otkupnine, i po podizanju iz smrtnog sna, počet će veliki obrazovni proces. Taj program će imati dvostruku primjenu - prvo, ukloniti zauvijek grešne, čak ubojite, karakterne crte koje su nanosile nevolju palom čovjeku tijekom svog njegovog postojanja; i drugo, staviti na njihovo mjesto pravedne karakterne elemente koje se nalaze u Bogolikom svojstvu ljubavi.

Budući je to Božja namjera, njegova “osveta” neće biti za uništenje čovječanstva ili vječno mučenje, nego da ih pouči i da ih vodi prema skladu punom ljubavi jednog s drugim, i sa njihovim Stvoriteljem, na čiju su “sliku” prvobitno bili stvoreni. (1.Moj. 1:26,27) Kao dio uređenja Kraljevstva, Bog će uspostaviti “Novi Savez” na zemlji sa čovječanstvom. Pod tim uređenjem on navodi, “staviti ću svoj zakon u njihovu nutrinu i upisati ga u srca njihova; i bit ću Bog njihov, a oni će biti moj narod. I neće više svaki učiti...govoreći: Spoznajte GOSPODINA, jer će me svi poznavati,

od najmanjega do najvećega od njih , govori GOSPODIN.” Bog će tada “oprostiti njihovu krivicu...i grijeha se njihova neće više spominjati.” (Jer. 31:31-34)

IZAIJINO SVJEDOČANSTVO

U Izaiji 59 poglavlje, prorok pruža prekrasan uvid u Božji plan za čovjeka, u odnosu na potrebu za mjerom osvete čija je namjenjena svrha vratiti čovjeka natrag u svoju naklonost. Parafrazirajući dijelom, Izaija najprije kaže, da Bog “vidje da nema čovjeka” koji bi mogao pružiti čovjekovo otkupljenje. Međutim, njegov jedinorođeni Sin, - “njegova mišica” došla je na zemlju kao čovjekov Otkupitelj, i “pribavila spasenje.” Nastavljajući proročanstvo, Izaija navodi da Bog “odjeva opravu osvete,...prema njihovim djelima, prema njima će im naplatiti,...odmazdom će uzvratiti.” (reci 16-18)

Prorok zatim skreće svoj fokus na Božji konačni naum, rekavši odmah u sljedećem retku da će se isti oni koji su primili potrebnu mjeru odmazde “bojati[strahopoštovanje] imena GOSPODINOVA od zapada, i njegove slave od sunčeva izlaska.” Što se tiče Sotone - “neprijatelja...Duh GOSPODINOV će podići stijeg protiv njega[Strong, “učiniti da pobjegne”]. I doći će Otkupitelj Sionu i onima koji se odvrte od prijestupa u Jakovu, govori GOSPODIN.” I sljedbenici Krista sadašnjeg Evandeoskog doba -

nebeski Sion - i preostali dio čovječanstva - simboliziran ovdje kao Jakov - “koji se odvrte od prijestupa” u dolazećem zemaljskom kraljevstvu, će primiti pune koristi koje je omogućio “Otkupitelj.” (reci 19,20)

Izajino proročanstvo zaključuje sa Božjim riječima jamstva da će se te stvari uistinu desiti. “A što se mene tiče, ovo je moj savez s njima, govori GOSPODIN: Duh moj što je na tebi, i riječi moje koje sam stavio u usta tvoja, neće otići iz tvojih usta, ni iz usta tvoga sjemena, ni iz usta sjemena tvoga sjemena, govori GOSPODINA, od sada i do vijeka. “ (redak 21) Kao što je Bog naveo preko proroka na drugom mjestu, “Moja riječ...koja izlazi iz mojih usta...neće mi se vratiti prazna, nego će ostvariti ono što želim i uspijevati u onome za što sam je poslao.” (Iza. 55:11)

Neka bi smo se stoga radovali gledajući prema vremenu kada će mačevi, koplja, pištolji i bombe, svi biti uklonjeni - prekovani u “plugove...i srpove” (Mih. 4:3). Neka bi smo također uživali u izgledu da će karakterno “oružje” laži, obmana, mržnje, zlobe, koji se nalaze u palom čovjeku, biti zamjenjeni sa svetim svojstvima dobrote, nježnosti, mira i ljubavi. (Gal. 5:22) Zaista, Bog će ispuniti svoje obećanje čovječanstvu, da bilo od vatrenog oružja bilo od mržnje, “nasilje se više neće čuti u tvojoj zemlji.” (Iza. 60:18)

Pasha

Ključni redak: *I neka vam taj dan bude za spomen i slavite ga kao blagdan GOSPODINU tijekom svojih naraštaja; svetkujte ga po vječnoj odredbi. “
2 Mojsijeva 12:14*

Izabrani tekstovi:
2 Mojsijeva 12:1-14

NAKON SERIJE od devet nevolja u Egiptu, Bog je dao Mojsiju i Aronu upute što se tiče desete i konačne nevolje koja treba utjecati na oslobođenje Izraelaca iz njihovog zarobljeništva. Držanje tih uputa Židovima je

postalo poznato kao proslava Pashe.

„Jahve reče Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj: "Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini. Ovo objavite svoj zajednici izraelskoj: Desetog dana ovoga mjeseca neka svatko za obitelj pribavi jedno živinče. Tako, jedno na obitelj. Ako je obitelj premalena da ga potroši, neka se ona priključi svome susjedu, najbližoj kući, prema broju osoba. Podijelite živinče prema tome koliko koja osoba može pojesti.“ (2 Moj. 12:1-4)

U pripremi za oslobođenje Izraela iz Egipatskog ropstva, svaka Židovska obitelj bila je upućena da odabere janje „od godinu dana“ iz stada, bez ljage ili mane. Oni su ga trebali ubiti uvečer 14

nisana, i poškropiti njegovom krvlju dovratnike i nadvratnike na svojim domovima. Bivajući poslušni Božjim uputama, i ostajući unutar svojih domova kada anđeo smrti bude „prolazio“ tokom te noći, Izraelci bi bili pošteđeni. (reci 5-13)

Naš nas Ključni Redak podsjeća da je Bgo želio da Izraelci drže „taj dan“ kao sjećanje na oslobođenje prvorođenaca koje se dogodilo tisućama godina ranije u Egiptu. Njihovo oslobođenje rezultiralo je u naknadnom izbavljenju cijele nacije, i Židovi širom svijeta nastavljaju obilježavati Pashu.

Međutim, nacija Izrael nije uspjela shvatiti da su Pasha i druga obilježja Saveza Zakona bila osmišljena da budu „skrbnik,“ i da ih dovede do prihvaćanja Krista. On je bio istinsko Pashalno „janje,“ koje je bilo žrtvovano u njihovu korist da odnese grijeh. (Gal. 3:24; 1 Kor. 5:7,8; Ivan 1:29)

Posvećeni vjernici ovog Evandeoskog Doba pribavili su si vrijednost Kristove pomirbene krvi i ušli su u savezni odnos sa Bogom. Pavao govori o „sveopćem skupu i crkvi prvorođenaca zapisanih na nebu, i...škropljeničkoj krvi koja govori bolje negoli Abelova.“ (Hebr. 12:23,24) Kao pripadnici prvorođenaca u protuslici, samo je preko duhom začetih prešla nevolja Adamske osude koja počiva na ostatku čovječanstva. Škropljenička krv predstavlja vrijednost otkupne žrtve koja je bila uračunata u korist crkve. To svakom posvećenom

vjerniku pruža opravdanje vjerom u Krista kroz očišćujuću moć njegove krvi.

Kakva je veličanstvena prilika priskrbljena crkvi, prvorođencima u protuslici. Oni će pomagati Kristu Isusu u blagoslivljanju svih naroda na zemlji tijekom ako Bog da skoro uspostavljenog Kraljevstva, oslobađanju cijelog čovječanstva iz njihovog dugog ropstva grijeha i smrti.

Pouka dva

Praznik Tjedana

*Ključni redak: „Dakle, nabrojite pedeset dana do sljedećeg dana po sedmoj suboti pa prinesite novu jestivu žrtvu GOSPODINU.“
3 Mojsijeva 23:16*

*Izabrani tekst:
3 Mojsijeva 23:15-22*

budu podanici kraljevstva s izgledom da žive na zemlji u obnovljenom raju.

Nakon Pashe 14 Nisana, kao što je spomenuto u našoj prethodnoj pouci, Židovi su dobili uputu, da slave Blagdan Beskvasnih Kruhova. „A petnaestoga dana istoga mjeseca je

RAZLIČITI

predodžbeni obredi koji su uključivali naciju Izrael nagovještavali su Božju pripremu kroz koju će na koncu cijelo čovječanstvo imati priliku za spasenje. To će biti ili da vladaju na nebu s Kristom, ili da

blagdan beskvasnih kruhova GOSPODINU: sedam dana trebate jesti beskvasni kruh.“ (3 Moj. 23:6)

Osim toga, 16 Nisana, dan nakon blagdana Subote, „snop“—ili rukovet—ječma bila je mahana „pred GOSPODINOM.“ To je označilo početak žetve ječma, koja treba prethoditi većoj žetvi pšenice koja je trebala uskoro doći. (reci 9-14)

„I brojite si od idućeg dana nakon subote, od dana kada ste donijeli snop obrtane žrtve, neka se navrši sedam subota.“ (redak 15) Naš Ključni Redak ukazuje da se je idućeg dana, „po sedmoj suboti,“ prinosila posebna prinostnica posvećena Bogu za žetvu Izraelske pšenice. Taj Praznik Tjedana dogodio se pedeset dana nakon što je snop ječma bio predstavljen.

Ono što je od velike važnosti što se tiče svih tih Izraelskih obljetnica je činjenica da su one imale duhovno značenje. Mahanje snopa ječma 16 Nisana predočavalo je uskrsnuće Isusa Krista nakon njegovog raspeća. Osim toga, pedeset dana kasnije, kada su prvine žetve pšenice bile predstavljene Bogu, „dva kruha“ bili su „pečeni s kvascem,“ u tu svrhu. (redak 17) To predočava Malo Stado i Veliko Mnoštvo, koje će se smatrati kao prvine Evandeoskog Doba.

Dan Pedesetnice dogodio se pedeset dana nakon Kristovog uskrsnuća i bio je očitovan sa izlivanjem Svetog Duha na posvećene vjernike. (Djela 2:1-4) To je označilo početak razvoja nebeskog dijela Božjeg kraljevstva. Krist je bio

„prvi“ od klase prvenaca. Međutim, članovi njegovog „tijela“ koji slijede njegove stope i koji su predstavljeni u žrtvu kao prinos za grijeh su također uključeni u prvine.

Djelovanje Svetog Duha tijekom ovog Evanđeoskog Doba, počelo je na Pedeseticu, i u svrhu je pomaganja posvećenim vjernicima da žive pravednim životom žrtve. To ih treba pripremiti da budu povezani s Kristom u Božjem kraljevstvu da donesu blagoslove i obnovu ljudske obitelji. Božji je naum da se čovjeka dovede u sklad sa pravednim življenjem poput onog koje je postojalo u Edenskom Vrtu prije nego su se dogodili grijeh i smrt kao posljedica Adamove neposlušnosti. (Rim. 5:19)

Petar je također govorio o budućem djelovanju Svetog Duha koji treba doći na „svako tijelo.“ (Djela 2:17) Čovječanstvo u to vrijeme neće iskusiti promjenu u prirodi iz zemaljske u duhovnu, nego će biti uvelike blagoslovljeno—više neće biti suza, tuge, boli ili smrti. (Otkr. 21:3,4)

Dan Pomirenja

Ključni redak: „I neka obavi pomirenje za Svetište, zbog nečistoće djece Izraelove i zbog njihovih grijestupa u svim njihovim grijesima; i neka učini tako za Šator sastanka, koji ostaje među njima usred njihove nečistoće.“
3 Mojsijeva 16:16

Izabrani tekst:
3 Mojsijeva 16:11-19

NAKON SMRTI Nadaba i Abihua zbog prinašanja „pred GOSPODINOM“ kršeći ono što je Bog zapovijedio, Mojsiju su bile dane posebne upute što se tiče toga kako bi pažljivo i sa strahopoštovanjem Aron trebao pristupati Svetinji nad svetinjama Tabernakula. Inače i on, također, poginuo

ako ne bi poslušao Božje zapovijedi. (3 Moj. 16:1,2)

Nakon toga, Bog je dao upute kako bi Aron treba izvršiti obred Izraelskog Dana Pomirenja. To je uključivalo dovođenje junca kao prinosa za grijeh isto tako kao i dva jarca i jednog ovna da se dovrši prinos pomirenja. (reci 3-5) Niz detaljnih procedura opisuje stvarni redosljed koraka koje je Aron imao slijediti u primjenjivanju krvi na pomirilište da izvrši obred pomirenja za grijeh. (reci 6-15)

Naš Ključni Redak potvrđuje da je nakon primjene krvi jarca, s kojom se postupalo na isti

način kao i s krvlju junca, prinos za grijeh bio dovršen. Nacija Izrael bila je predodžbeno očišćena od njihovih prošlih grijeha i njihov odnos sa Bogom bio je obnovljen za sljedeću godinu.

Iako postoje mnogi detalji povezani sa povijesnim izvještajem o Danu Pomirenja, očito je da iako je Mojsijev Zakon zahtijevao da se to trebalo držati na godišnjoj razini da se to više ne vrši. „Jer, zaista, kažem vam: Dok ne prođe nebo i zemlja, ni najmanje slovo, ni jedna crtica, neće nestati iz Zakona dok se sve ne ispuni.“ (Mat. 5:18) Danas ne postoji nijedan Židovski prvosvećenik da izvrši obrede opisane ranije u ovoj pouci zato što su ti obredi bili predodžba nečem mnogo većeg. Da nije tako, oni ne bi prestali.

Nakon što je naš Gospodin napustio nebesko područje, on je postao ljudsko biće. Kao savršeni čovjek, on je postao juncem u protuslici u starosti od trideset godina. On je položio svoj život u žrtvu u svrhu otkupljenja čovječanstva, prinoseći sebe da iskorijeni grijeh. Kao što je Pavao zapisao, naš je Gospodin objasnio, citirajući iz Psalma 40, da Bogu nisu bili užitak različiti životinjski prinosi za grijeh, i da su te predodžbene žrtve bile ostavljene da bi Krist mogao biti ustanovljen kao stvarna žrtva za grijeh. (Hebr. 10:4-9)

Na temelju toga, Krist je dao svoj život kao „otkupninu za sve.“ (1.Tim. 2:6) Grijesi njegovih posvećenih sljedbenika—članova tijela—bili pokriveni kroz vrijednost njegove dragocjene krvi.

Oni su tako prihvaćeni od Boga i smatra ih se klasom Gospodinovog jarca u protuslici. Oni sada imaju priliku sudjelovati u prinosu koji će na koncu iskorijeniti grijeh.

Kakva će velika prednost uslijediti za one koji vjerno slijede Gospodarev primjer. Svi takvi će primiti nebesku nagradu i biti će blisko povezani s Kristom u blagoslivljanju čovječanstva. „Nego će oni biti svećenici Božji i Kristovi i kraljevati s njim tisuću godina.“ (Otkr. 20:6)

Pouka četiri

Praznik Sjenica

Ključni redak: „*Sedam dana stanujte u sjenicama. Svi koji su rođeni kao Izraelci neka stanuju u sjenicama, kako bi vaši naraštaji znali da sam ja učinio da djeca Izraelova stanuju u sjenicama kada sam ih izveo iz zemlje egipatske: ja sam GOSPODIN Bog vaš.*“

3 Mojsijeva 23:42, 43

Izabrani tekstovi:
3 Mojsijeva 23:33-43

KAO ŠTO JE to i s drugim istaknutim praznicima, Praznik Sjenica, imao je doslovnu primjenu koja se odnosila na Židovski narod, ali također i simbolično značenje koje je daleko sveobuhvatnije. Ova obljetnica je također bila poznata kao „blagdan žetve,“ i bio je povezan sa jesenskom berbom žita, grožđa i

maslina. (2 Moj. 23:16; 5 Moj. 11:14)

„Jahve reče Mojsiju: "Reci Izraelcima: `Od petnaestoga dana toga sedmog mjeseca neka se sedam dana drži Blagdan sjenica u čast Jahvi. Prvoga dana, u dan svetoga zbor, nikakva težačkog posla nemojte raditi. Sedam dana prinosite paljenu žrtvu u čast Jahvi. Osmi dan neka vam bude sveti zbor, kada ćete u čast Jahvi prinijeti paljenu žrtvu. To je svečani zbor; nikakva težačkog posla nemojte obavljati.` (3 Moj. 23:33-36)

Ovaj godišnji blagdan radovanja trebalo se stalno održavati. Prvog dana njegovog obdržavanja, ljudi su trebali uzeti grane sa različitog drveća i napraviti privremene šatore—sjenice—za svoje prebivanje za podsjetnik na blagdanski tjedan. (reci 40,41)

Naš Ključni Redak objašnjava da je taj blagdan trebao služiti za podsjetnik toga kako je Bog podržavao Izraelce u pustari. On je to činio u razdoblju od četrdeset godina, tokom kojeg vremena nisu imali trajno mjesto u kojem bi prebivali. (Neh. 9:21)

Šire ispunjenje ovog praznika je sugerirano sa sljedećim proročanskim riječima Zaharije. „I Gospod će biti kralj nad svom zemljom. U onaj će dan biti Gospod jedini Bog. Njegovo će ime jedino ime biti... I Juda će se boriti u Jeruzalemu. Tu će se sakupiti bogatstva svih okolnih naroda: zlato, srebro, odjeća u velikoj množini.... Tko preživi od svih naroda koji dođu na Jeruzalem, uzlazit će

godimice da se pokloni pred Kraljem, Jahvom nad Vojskama, i da slave Blagdan sjenica.“ (Zah. 14:9,14,16)

Kontekst gore navedenog stavlja njegovu primjenu u budućnost, kada je Božje kraljevstvo uspostavljeno na zemlji. Svi poslušni pripadnici ljudske obitelji izrazit će zahvalnost, i zauvijek će prinositi hvalu i čast Nebeskom Ocu i Kristu Isusu. To će biti vrijeme kada će biti „novo nebo i nova zemlja,“ i „sveti grad, Novi Jeruzalem,“ očitovat će se svima koji ljube Božje svete pripreme. (Otkr. 21:1,2)

U nastavku mi čitamo o tom vremenu: „I začujem jak glas s prijestolja: "Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer - prijašnje uminu.“ (reci 3,4)

Poruka Za Upamtiti

„Ovce moje slušaju moj glas, ja ih poznajem i one idu za mnom. Ja im dajem život vječni; i neće propasti nikada i nitko ih neće oteti iz moje ruke.“

Ivan 10:27,28

PROPOVIJED na Gori koju je održao naš Gospodin a koja je zapisana u Mateju poglavljima 5 do 7 vjernici naširoko drže za izvor potrebnih smjernica i uputa za vladanje za Kršćane tijekom sadašnjeg Evandeoskog Doba. U prethodnom poglavlju čitamo, “Pokajte se: jer približilo se kraljevstvo nebesko.” (Mat. 4:17) Oni koji bi poslušali ovu Isusovu pobudu daju dokaz spremnosti da prime daljnje upute sadržane u poukama koje ćemo sada razmotriti.

Prvi dio Gospodarevog predavanja bavi se nizom “Blaženstava,” ili blagoslova. Ona ilustriraju preobrazbu karaktera očitovanu kod onih koji bi bili prihvatljivi Bogu kao sudionici s Kristom u njegovom kraljevstvu, i “blagoslovljeno” stanje svih koji su tako napredovali.

PONIZNOST

“Blagoslovljeni su siromašni u duhu: jer njihovo je kraljevstvo nebesko.” (Mat. 5:3) Isus je

pokazao siromaštvo u duhu do te mjere da je bio spreman podložiti se volji svoga Oca u svakoj pojedinosti, i što je bio “pokoran do smrti, i to smrti na križu.” (Filip. 2:7,8) To je svojstvo bilo u izravnoj suprotnosti ponosu kojeg je pokazao Lucifer, čija je želja bila biti uzvišen “iznad zvijezda Božjih” i “biti kao Svevišnji.” (Iza. 14:12-14) Oni koji trebaju postati suradnici sa Gospodarem tijekom njegove slavne vladavine moraju prvo priznati svoju duhovnu nedostatnost i potrebu za otkupljenjem. Kada se ponizno usklade sa uputama nađenima u Božjoj Riječi njihova će srca tada biti oživljena i oni će početi hoditi u pravednosti.

SUOSJEĆAJNO ŽALJENJE

“Blagoslovljeni su oni koji tuguju: jer će oni biti utješeni.” (Mat. 5:4) Ova bi se karakterna crta dobro mogla prikazati sa imanjem samilosti prema drugima koji doživljavaju tugu, kao kada se ima osjećaje samosažaljenja koji proizlaze iz osobnih poteškoća i nedaća. Kada je vidio tugu i očaj obitelji i prijatelja kod Lazarove smrti, “Isus zaplaka.” (Ivan 11:35)

Prije svog raspeća, Isus je “ugledao grad” Jeruzalem, i “zaplakao nad njim.” (Luka 19:41) On je tugovao zbog toga što je Izraelski narod—njegova braća—imao malo cijenjenja za posebne božanske blagoslove koji su mogli biti njihovi kao nacije kraljeva i svećenika. On je znao da je zbog

tvrdooe njihovih srca, ta veličanstvena ponuda bila povučena od njih. (Mat. 23:37-39) Za Isusove sljedbenike, postoje mnoge prilike da suosjećaju s drugima koji tuguju i da im ponude utjehu, kao pripremu za buduće djelo pomaganja da se otru suze s očiju čovječanstva u kraljevstvu.

KROTKOST

“Blagoslovljeni su krotki: jer će oni zemlju baštiniti.” (Mat. 5:5) Gospodin je pozvao one koji bi bili njegovim učenicima da ga oponašaju po toj crti karaktera. On je kasnije rekao, “Dođite k meni svi koji ste izmučeni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe i učite od mene, jer ja sam krotak i ponizan u srcu, i naći ćete spokoj svojim dušama. Jer jaram je moj blag i breme je moje lako.” (pogl. 11:28-30)

Gospodar je pokazao svoju krotkost tako što je bio blag i pristupačan u svom ophođenju sa djecom, poreznicima, grešnicima, i sa svima s kojima je dolazio u kontakt. Čak kad su s njim sramno postupali, on nije uzvratilo. Petar je naveo, što se tiče Isusa, “on koji vrijeđan nije zauzvratio, mučen nije prijetio, nego se prepustio onomu koji sudi pravedno.” (1 Pet. 2:23)

Kristovi su sljedbenici također pozvani da trpe zbog pravednosti. Kroz snagu Svetog Duha, oni će biti u stanju očitovati krotak i blag karakter. Vrijedna pobuda za sve posvećene vjernike je: “A sluga se Božji ne treba svađati, nego biti blag prema

svim ljudima,...strpljiv, u krotkosti preodgajati one koji se protive, ne bi li im Bog možda podario pokajanje da spoznaju istinu.” (2 Tim. 2:24,25)

ČEŽNJA ZA PRAVEDNOSTI

“Blagoslovljeni su gladni i žedni pravednosti: jer će se oni nasititi.” (Mat. 5:6) Sveto Pismo objavljuje što se tiče Isusa, “Jer takav nam veliki svećenik bijaše potreban: svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnika i učinjen uzvišenijim od nebesa.” (Hebr. 7:26) Isusovi su sljedbenici bili izabrani da budu dijelom tog nebeskog svećenstva, i prema tome, moraju “gladovati i žeđati za pravednošću” da bi bili učinjeni čistima i prihvatljivima za tu ulogu.

Premda pokriveni sa uračunatom haljinom Kristove pravednosti, duhom začeti vjernici nisu u stvarnosti savršeni u tijelu. Oni opetovano moraju ići k prijestolju nebeske milosti za oprost njihovih prijestupa. Ipak, od njih se zahtijeva da se bore protiv njihovih nasljeđenih slabosti i grešnih sklonosti. Ovi sljedbenici Gospodara moraju ljubiti “pravednost” i mrziti “bezakonje” do te mjere da će namjere njihovih srca uvijek težiti k svetosti misli, riječi i djela. (Hebr. 1:9)

MILOSRDNI ĆE ZADOBITI MILOSRĐE

“Blagoslovljeni su milosrdni: jer će oni zadobiti milosrđe.” (Mat. 5:7) Oni koji će imati udjela u djelu obnavljanja čovječanstva tijekom

kraljevstva moraju biti vrlo milosrdni. Kao kraljevi i svećenici, oni će se baviti sa palim čovječanstvom, koje će trebati veliku pomoć da se oporave od grešnog stanja u kojem su ušli u grob. Red tog vremena će biti Pravda, ublažena s milosrđem, tako da će ljudska obitelj moći biti obrazovana u pravednosti pod posredničkom vladavinom dok budu bili dovađani do savršenstva.

Sveci Evanđeoskog doba bili su predmetom milosrđa. Svaki od njih bio je pozvan podvrgnuti se procesu preobrazbe iz njihovog grešnog stanja da postanu “novim stvorenjem...u Kristu.” (2.Kor. 5:17) Budu li se ispravno uvježbali kroz njihova iskustva, oni će na koncu postati dijelom tog suosjećajnog velikog svećenika koji će biti ovlašten da proširi milosrđe na cijelu ljudsku obitelj tijekom vladavine pravednosti.

ČISTOĆA SRCA

“Blagoslovljeni su oni koji su čista srca: jer će oni Boga gledati.” (Mat. 5:8) Utjecaj Svetog Duha na posvećenog vjernika je takav da on odbacuje svjetovnost, prijevaru, ili bilo što što odražava nesveti stav. Potpuna čistoća tijela ne može biti postignuta u ovom životu zbog ljudskih nesavršenosti. Kroz otkupljujuću vrijednost Kristove žrtve, međutim, Isusovi sljedbenici bore se protiv svojih slabosti i mana, čime potvrđuju istinsku želju njihove volje i srca.

Kada potencijalni članovi Krista vide sveti standard misli i vladanja kako je prikazan u Svetom Pismu, oni će voditi jedan snažan rat protiv grijeha u njihovom tijelu. Oni će opetovano tražiti pomoć od prijestolja nebeske milosti da očituju da su njihove namjere u skladu s voljom Božjom i sa svim njegovim pripremama. Nevjerovatan izgled stvarnog viđenja Nebeskog Oca u slavi je gotovo neopisiv, i postići će ga jedino oni čija je lojalnost srca prema pravednosti nepokolebljiva.

MIROTVORSTVO

“Blagoslovljeni su mirotvorci: jer će se oni nazivati sinovima Božjim.” (Mat. 5:9) Gospodinovi sljedbenici traže “mir i idu za njim” u svojim životima. (Ps. 34:14) Oni se mogu posebno radovati u prilikama u kojima mogu pomoći smiriti uznemirujuće situacije, za razliku od toga da stvaraju svade. Postoji jako mnogo zla i nepravdi širom svijeta na koje posvećeni vjernici imaju vrlo ograničen utjecaj. Međutim, biti će trenutaka kada bi se riječ pomirenja mogla prikladno ubaciti, i među braću i druge izvan zajednice.

“Riječ izgovorena u pravi trenutak” može se pokazati neprocjenjivom u smirivanju situacije koja bi inače mogla izmaknuti kontroli. (Izreke 15:23) Lekcije naučene i primjenjene s ove strane zavjese u takvom razvoju karaktera omogućit će onima koji su nadmoćno pobjedili dobro mjesto kad budu bili u

potpunosti uključeni u službu pomirenja tijekom slavne Milenijske vladavine Krista.

RADOSNO PODNOŠENJE PROGONSTVA

“Blagoslovljeni su oni koji su progonjeni zbog pravednosti: jer njihovo je kraljevstvo nebesko. Blagoslovljeni ste vi kada vas ljudi zbog mene budu grdili i progonili,... Radujte se i kličite, jer velika je plaća vaša u nebu: jer progonili su tako i proroke prije vas.” (Mat. 5:10-12) Sposobnost da se pokaže taj stav daje dokaz o visokom stupnju duhovnosti. Vrijeđanja i lažna optuživanja su uvijek neugodna tijelu. Samo novo stvorenje može cijiniti takav tretman, zato što shvaća da je podnositi zlo zbog Krista dokaz lojalnosti Bogu i smatra se “nošenjem njegove sramote.” (Hebr. 13:13)

Koncept nezaslužene patnje kod posvećenih vjernika je nadalje proširen u Svetom Pismu: “Ako vas se pogrđuje zbog Kristovog imena, blago vama; jer duh slave i Boga na vama počiva:...Ali neka nitko od vas ne trpi kao ubojica, ili kao kradljivac, ili kao zločinitelj, ili kao nametljivac. A ako tko trpi kao kršćanin, neka se ne stidi: neka slavi Boga zbog toga.” (1 Pet. 4:14-16)

DRUGE TEME

Nakon što je Isus spomenuo Blaženstva, on je nastavio govoriti, dotičući se različitih tema. On je rekao da Kristovi učenici trebaju biti “sol zemlje,” tako da njihovi životi trebaju imati

pozitivan utjecaj na svijet, koji bi inače bio još izopačeniji nego je sada. (Mat. 5:13) Međutim, ako Isusovi sljedbenici ne bi uspjeli živjeti u skladu sa visokim karakternim standardima sadržanima u Blaženstvima, njihovo bi svjedočanstvo imalo pozitivnog učinka na čovječanstvo. Slično tome, Kršćani trebaju biti “svjetlo svijeta,” baš kao što je Isus bio “veliko svjetlo” koje je došlo u svijet. Pojedinačno i kao grupa, posvećeni su vjernici pozvani da puste da njihovo “svjetlo svijetli pred ljudima” i da sa svojim dobrim djelima, oponašaju Gospodarev karakter i slave Nebeskog Oca. (reci 14-16; pogl. 4:16)

Druga tema koju nalazimo u Propovjedi na Gori odnosi se na Krista i Mojsijev Zakon. Što se tiče Zakona, Isus je rekao, “nisam došao ukinuti, nego ispuniti.” (pogl. 5:17,18) On je bio vjeran u držanju svakog njegovog obilježja savršeno, i u polaganju svoje ljudske prirode u žrtvu, i tako “pribio” Zakon na “križ.” (Kol. 2:14) Kao rezultat, svi koji private uvjete učenja, najprije Židovi a kasnije Pogani, budu imali priliku postati dijelom duhovnog sjemena Abrahamovog, kroz koje svi narodi na zemlju budu bili blagoslovljeni. (Mat. 16:24; Gal. 3:27-29; 1 Moj. 28:14)

Da bi se učestvovalo u toj pripremi zahtjevat će se visoki standard pravednog življenja. Isus je rekao, “Ne bude li vaša pravednost veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, nipošto neće ući u kraljevstvo nebesko.” (Mat. 5:20) O tome je

svjedočila činjenica da su Isusova učenja o takvim stvarima kao što su gnjev, preljuba, i razvod, bila uzvišenijeg reda od onih objavljenih od Farizeja. (reci 21-32)

Farizeji su se držali slova zakona, znajući da je bilo zabranjeno ubiti drugoga, i da bi takav čin zahtjevao da prijestupnik bude doveden na sud. (2 Moj. 20:13; 21:12) Isus je međutim, izjednačio gnjev i mržnju sa ubojstvom, čak i ako nisu vodili do stvarnog ubojstva. Osim toga, nazivanje drugog brata “luđakom” bila je izuzetno ozbiljna stvar koja je mogla voditi do groznih posljedica za prijestupnika. Stoga, prema tome trebalo bi se poraditi oko neispravnih osjećaja prema drugom bratu, jer propust da se to učini i da se njeguje zlovolja neće biti prihvatljivo Gospodinu. Kad smo već kod toga, iako se Isusova služba dogodila prije Pedesetnice, očito je da su te pouke bile namjenjene Kršćanskim vjernicima, začetima Svetim Duhom.

Mojsijev je zakon također zabranio preljubu. (2 Moj. 20:14) Isus je naglasio unutarnju čistoću i potrebu da se razapne bilo kakva takva želja kako se takav čin ne bi ni počinio. (Mat. 5:28) Nastavljajući, on je rekao, “Ako te tvoje desno oko sablažnjava, iščupaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje da propadne jedan od tvojih udova negoli da cijelo tvoje tijelo bude bačeno u pakao”—to jest, uništenje. (Mat. 5:29) Disciplinirani život samosvladavanja je naglašen kao potreban za Kristove sljedbenike i čini se da je to poanta učinjena u svezi Gospodareve

upute da se “odsječe” spotičuće udove nečijeg tijela. (redak 30)

Kao dio Zakona, bio je dozvoljen razvod zbog nepristajanja. (5 Moj. 24:1-4) Ovdje opet, Gospodar uvodi uzvišeniji standard za svoje učenike, u kojemu on zabranjuje razvod osim u slučaju “bludništva,” premda on nije zapovjedio da se u tom slučaju razvod mora dogoditi. Njegove upute također zabranjuju brak ili ponovno sklapanje braka bilo kome tko je prethodno bio kriv za preljub. (Mat. 5:31,32) Dodatna razmatranja u svezi tih tema nalaze se u nekima od zapisa Apostola Pavla. (1 Kor. 6:9-11; 7:8-17,39)

Drugi problem o kojem se govorilo u Propovijedi na Gori bilo je oko korištenja zakletvi da se naglasi istinitost datih izjava. Židovi su znali iz Zakona da pojedinac nije smio uzeti Božje ime uzalud nego su očito pokušali zaobići treću zapovijed zaklinjući se nebom, zemljom, Jeruzalemom, ili čak sa svojom glavom. (Mat. 5:33-36) Za Kršćane, zakletve bi trebale biti nepotrebne jer ne postoje okolnosti pod kojima bi bilo ispravno reći laž. Mi čitamo, “Ali iznad svega, braćo moja, ne zaklinjite se ni nebom ni zemljom, ni bilo kojom drugom zakletvom, nego neka vaše Da bude da i vaše Ne, ne, da u osudu ne upadnete.” (Jak. 5:12; Mat. 5:37)

Učenje oko za oko i zub za zub bilo je dobro ustanovljeno u Starom Zavjetu, iako ovlaštenje za odmjeravanje odmazde leži u rukama

uspostavljenih vlasti umjesto pojedinaca. (Mat. 5:38; 2 Moj. 21:24; 5 Moj. 19:21) Kad je Kristovom sljedbeniku nanešena šteta, on može koristiti bilo koje zakonsko sredstvo da dobije zadovoljštinu, ali bi uzvratiti “zlo za zlo” povrijedilo duh Gospodinov. (1 Sol. 5:15) Međutim primjer uklanjanje sebe s puta zla je dobro ilustrirano s Pavlovim prizivom na Cara umjesto da se vrati u Jeruzalem da mu tamo sude, što bi nesumnjivo bilo rezultiralo sa neposrednom fizičkom ozljedom ili smrću. (Djela 25:9-12)

Isus je naučavao da je ključni dokaz obnovljenog srca sposobnost da se voli svoje neprijatelje. Osim toga, on je pozvao svoje učenike da “čine dobro onima koji ih mrze.” (Mat. 5:43-45) Nemoguće je postići ijedno od tih svojstava bez primanja božanske pomoći kroz poveću mjeru Svetog Duha, molitve, i sa strpljivim nastojanjem da se oponaša Krista. Proučavanjem načela istine ocertanih u Svetom Pismu i zapažajući Isusovu nesebičnost u polaganju njegovog života u korist cijelog čovječanstva, učenici koji poslušno slijede Gospodareve stope će imati povećano zadovoljstvo iz svakog dokaza da pobjeđuju duh svijeta, tijelo i protivnika. Takav će ih rast nesumnjivo motivirati da ispune te zapovijedi kao dokaz njihove uzvišene ljubavi prema Bogu. (redak 48)

Matej poglavlje 6 počinje sa podsjetnikom da je nesebičnost apsolutno neophodna da bi se primilo božansku naklonost. (reci 1-4) Čin davanja

drugima u iskrenosti i bez da se traži javno priznanje, u suprotnosti sa traženjem pohvale od svojih bližnjih, dokaz je čistoće srca. Isus je vidio da je to svojstvo očito nedostajalo kod licemjernih Židovskih vjerskih vođa, koji su “trubili pred sobom” kad su davali svoju milostinju.

VAŽNOST MOLITVE

Reci 5-13 su posvećeni Isusovim uputama što se tiče teme molitve. Takve molbe, on kaže, ne bi trebale biti u obliku “ispraznog ponavljanja,” kako su neki prakticirali. Molitva je prednost, i uputa što se tiče temelja za prihvatljive molitve je nephodna. “Ištete, a ne primete; jer opako ištete da u svojim požudama potrošite.” (Jak. 4:3)

Isus je dao primjer ispravnog oblika molbe koja je općenito nazvana “Očenaš.” Nju karakterizira jednostavnost, sažetost i pobožnost. Ona najprije priznaje Božji suverenitet i pripisuje čast i hvalu Stvoritelju. Nakon toga slijedi izraz pouzdanja da će božanski autoritet biti očitovan kroz uspostavu kraljevstva na zemlji, i okolnosti koje će se tu dobiti biti će u skladu sa pravednošću koja postoji u nebeskom području. (Mat. 6:9,10)

Nakon davanja prioriteta Božjim interesima, predstavljene su sve osobne potrebe, priznavajući ovisnost o našem nebeskom Ocu za uzdržavanje. (reci 11,12) Premda je “kruh naš svagdašnji” obično povezan sa zemaljskim pripremama, potreba za duhovnom hranom da podrži posvećene vjernike

trebala bi biti glavna namjera tog zahtjeva. Tražeći oprost, naglasak je ponovno stavljen na svojstvo milosrđa koje bi Kršćani trebali očitovati prema drugima koji ih povrijede. Nesposobnost Gospodinovog naroda da budu savršeni u svom postupanju i stalna potreba da traže božanski oprost zbog prijestupa trebalo bi pomoći razviti samilost i suosjećanje prema drugima.

S obzirom na osobne slabosti i propuste u kušnjama, vjernici se mogu moliti “ne uvedi nas,” ili nemoj nas napustiti, u takvim situacijama, priznajući da samo od Boga dolazi milost dovoljna za svaku prigodu, a ne od nečije vlastite snage. Slično tome, priznanje da postoji Zli je podsjetnik da se ne pouzdamo u sebe, nego da prizivamo Gospodina za sigurnost i izbavljenje. (redak 13)

SAKUPLJANJE BLAGA

Počev sa retkom 19, i kao ravnoteža Mateju 6, mi nalazimo neka od najsnažnijih Gospodinovih učenja s obzirom na sakupljanje zemaljskih nasuprot nebeskih blaga. Bilo što što čovjek cijeni to mu postaje blago. To može uključivati zdravlje, slavu, zemaljska prijateljstva, moć, obiteljske odnose, društvenu razliku, i materijalne posjede. Od onih koji su bili Gospodarevi učenici zahtijevalo se da svoju pažnju usmjere na nebeska blaga ka kojima vodi duh posvećenja. (reci 19-25)

Postoje neka vrlo vrijedna zemaljska blaga za kojima bi se moglo težiti. Međutim, budući se ne

može služiti “dvojici gospodara” istovremeno, takve se želje treba pokoriti ispunjavanju uslova učenja, koji uključuju samo-odricanje i nošenje križa. (Mat. 16:24) Apostol Pavao je mogao s pouzdanjem tvrditi na kraju svog zemaljskog puta da ga očekuje kruna pravednosti zato što je on mislio na ono što je gore, i “dobar boj vojevao.” (2 Tim. 4:17,18)

Kao poticaj da spriječi tjeskobnu brigu kod svojih sljedbenika, Isus je dao primjer činjenice da se ptice nebeske ne brinu da se Bog nebeski neće pobrinuti za njihove potrebe. (Mat. 6:26) Međutim, trebalo bi zapaziti, da nije bilo zabranjeno pobrinuti se za osnovne stvari za sebe i svoju obitelj. Ipak, koncept da se ode u krajnosti kad se radi o stjecanju buduće osobne sigurnosti mimo Boga dobro je ilustrirano u usporedbi o bogatom čovjeku, čije brige oko zemaljskih stvari nisu poznavale granice, ali je na koncu sve izgubio u smrti. (Luka 12:16-21)

U daljnjoj usporedbi, Isus je ukazao na “ljljane u polju,” koji se isključivo oslanjaju na Boga za svoje postojanje, ipak nadilaze u ljepoti svu Salamunovu elegantnu odjeću. Slično tome, umjesto da teže za stjecanjem materijalnih dobara, Gospodinovi bi učenici trebali “tražiti najprije kraljevstvo Božje i pravednost njegovu,” i sve druge neophodne stvari biti će im osigurane u skladu s Očevom voljom. Gospodin je na svom zemaljskom proputovanju slijedio taj pravac sve do

smrti. Njegovi će sljedbenici, ako su vjerni, činiti isto. (reci 28-34)

SUĐENJE DRUGIMA

U Mateju 7 poglavlje, Isus daje jasne upute kućanstvu vjere da ne bi trebali suditi drugima. (reci 1,2) Riječ “suditi” kako je korištena u ovim recima uljučuje između ostalog u svojoj definiciji takva značenja kao kazniti, osuditi, i osvetiti se. Priznajući da je nemoguće čitati bilo čije srce ili biti siguran u motive iza nečijih riječi ili djela, trebalo bi biti jasno da pronalaženje pogreški ili donošenje oštrog suda o drugima daje dokaz o nedostatku milosrđa. Znajući da “nema pravednoga, ni jednoga,” koliko je onda važno ukloniti “balvan” iz vlastitog oka prije nego se pokuša ukloniti “trun,” iz oka drugoga. (reci 3-5; Rim. 3:10) Kao i ostatak Propovijedi na Gori, ova je pobuda posebno za braću u Kristu, a ne za svijet čovječanstva koji ne nastoje slijediti Gospodareve stope.

Međutim, moguće je, i Biblijski ispravno, donijeti izvjesne prosudbe ili pokazivati duh rasuđivanja bez osuđivanja ili ocrnjivanja drugih. Dva takva primjera bi uključivali ispitivanje doktrinarnih učenja voditelja i utvrđivanje tko je kvalificiran da bude u klasi slugu. (1 Tim. 3:1-13; 1.Ivan. 4:1) Osim toga, skupština ima odgovornost donošenja odluka ako se dogode neki veliki sporovi među braćom, ili ako ozbiljni prijestupi zahtijevaju stegovno djelovanje. (Mat. 18:15-17; 1 Kor. 5:9-13)

Nakon Gospodarevog ukazivanja na suđenje, on pruža pouku o važnosti marljivog traženja Božje pomoći kroz usmjeravajući utjecaj njegovog Svetog Duha. (Mat. 7:7,8) Uistinu je čedno ozbiljno razmatrati mnoge od pouka koje se može naći u Propovijedi na Gori. Svi iskreni Isusovi sljedbenici će utvrditi da ne dostižu u potpunosti te visoke norme pravednog vladanja na različitim područjima. Ipak, njegovi su učenici ohrabreni da traže Božje puteve kroz upornost u proučavanju i molitvi. Gospodin daje jamstvo da će pun ljubavi Nebeski Otac nagraditi takve napore daleko nego bi to mogao učiniti ijedan zemaljski otac za svoju djecu. (reci 9-11)

“Stoga, sve što god želite da ljudi čine vama, jednako činite i vi njima: jer to je Zakon i Proroci.” Ovaj redak, općenito poznat kao Zlatno Pravilo, izražava način na temelju kojega oni koji su u Kristovoj školi mogu ispitati svoje vlastite postupke, posebno s obzirom na njihovu subraću. Kada se značenje ovog retka učini vlastitom svojinom, to će Gospodinovom narodu pomoći u njihovom Kršćanskom hodu. Oni će itekako shvatiti bol koju bi mogli iskusiti ako bi situacija bila obrnuta, i njihova braća osuđivala i ocrnjivala njih. Kako je otrežnjavajuće shvaćati stroge zahtjeve uskog puta.

“Po plodovima njihovim ćete ih prepoznati.” (redak 16) Ranije smo zapazili da bi suditi drugima u smislu osuđivanja bilo nemilosrdno. Ipak, kada je

izvanjski “plod” subraće viđen, oni koji imaju duh prosuđivanja trebali bi biti u stanju prosuditi da li drugi pokazuju duh žrtve i dali njihov plod odražava svojstva sadržana u Blaženstvima. Ako donose “dobar plod,” i njihova su učenja i primjer u skladu sa Biblijskim načelima, trebalo bi im pružiti podršku i ohrabriti ih. Ako njihov plod očituje djela tijela, Gospodin će ih odbaciti. Apostol Pavao je s jasnoćom iznio značajnu normu za uspoređivanje “djela tijela” sa “plodom Duha. (Gal. 5:19-23)

“NA STIJENI”

Propovijed na Gori zaključuje sa opisom onih koji grade “na stijeni.” (Mat. 7:24,25) Ova stijena je Krist Isus, koji je donio neophodni doktrinarni temelj, strukturu vjere, i karakternu sličnost da bude razvijena kako je to otkriveno u Božjoj Riječi. To je u suprotnosti s onima koji grade na “pijesku” ljudskih tradicija , teorija, i lažnih učenja, koji nemaju posvećujući učinak, niti mogu izdržati oluje ispita i kušnje. (reci 26,27)

Kako se Evanđeosko doba bliži svom kraju, postoje sve veći ispiti i kušnje za sve one koji tvrde da su Gospodinovi sljedbenici. Samo će oni koji su s punim srcem u skladu sa Gospodinovom voljom opstati na tim ispitima i biti odgovarajuće nagrađeni. Drugi koji nisu ispravno cijenili visoke norme i prednosti učenja biti će razotkriveni, u ispunjenju prorokovih riječi, “I osudu ću pridodati pravilu i pravednost visku: i pomesti će tuča to

utočište od laži, a vode otplaviti skrovište.” (Iza. 28:17) Dok primjenjujemo pouke koje je Isus naučavao u svojoj Propovijedi na Gori, i koje su proširene u drugim povezanim tekstovima Svetog Pisma, neka naše svakodnevno ponašanje pokaže da smo mi “izvršitelji Riječi, a ne samo slušatelji.” (Jakov 1:22)

2016 DATUM GOSPODINOVE VEČERE

Ispravno vrijeme za Godišnje obilježavanje Kristove smrti biti će u Četvrtak 21 Travnja, 2016 nakon zalaska sunca.

“Evo mladoženje! Izidite mu u susret!”

Tema je jednodnevnog posebnog sastanka Istraživača Biblije u Hrvatskoj a uzeta iz Mateja 25:6. Pozivamo sve naše čitatelje da nam se pridruže na tom temeljitom Biblijskom studiju koji će naglasiti važnost duhovne budnosti preostalih od klase djevice u ovaj kasni sat. **Sastanak će biti održan 6 Ožujka, 2016.**

Za sve informacije o vremenu i mjestu javite nam se na našu dolje navedenu adresu ili posjetite našu web stranicu: www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

Zajednica Istraživača Biblije u Hrvatskoj
Kneza Branimira 18
44010 Sisak
mob. 098 1994362